

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Кваліфікаційна робота

магістра

на тему **ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ ДИСКУРС ВОЛОДИМИРА
ЗЕЛЕНСЬКОГО У МІЖКУЛЬТУРНОМУ ДІАЛОЗІ**

Виконав студент 2 курсу, гр. 8.0352-мк-дн
спеціальності 035 «Філологія»
спеціалізації 035.033 «Слов'янські мови та література
(переклад включно), перша – польська»
освітньо-професійної програми
«Переклад та міжкультурні комунікації»
_____ О. Й. Джуман

Керівник _____ к. філол. н., доц. Бондаренко І.С.
Рецензент _____ к. філол. н., доц. Доброскок С. О.

2024

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет *філологічний*
Кафедра *слов'янської філології*
Освітній рівень *магістр*
Спеціальність *035 «Філологія»*
Спеціалізація *035.033 «Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – польська»*
Освітня програма *«Переклад та міжкультурні комунікації»*

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри слов'янської
філології
Павленко І. Я.

“ ___ ” _____ 20__ року

ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Джуману Олегу Йосиповичу

1. Тема роботи: *Президентський дискурс Володимира Зеленського у міжкультурному діалозі*, керівник роботи *Бондаренко Ірина Станіславівна*, кандидат філологічних наук, доцент, затверджені наказом ЗНУ від 10 травня 2023 року № 693-с.
2. Термін подання студентом роботи – 01.02.2024 р.
3. Вихідні дані до роботи: тексти художніх творів українською та польською мовами, монографії та статті, присвячені аналізованій проблемі.
4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити):
 - 1) визначити феномен президентського дискурсу у контексті міжкультурного діалогу;
 - 2) з'ясувати поняття міжкультурного діалогу та його роль у сучасному світі;
 - 3) схарактеризувати президентський дискурс та його вплив на сучасний міжкультурний діалог;
 - 4) проаналізувати соціальнокомунікаційну постать Володимира Зеленського в умовах глобальних змін;
 - 5) окреслити мовні засоби та комунікативні стратегії текстів виступів Володимира Зеленського;

б) схарактеризувати соціальнокомунікаційний імідж Володимира Зеленського в очах міжнародного товариства.

5. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
Вступ	Бондаренко І.С.	07.10.2022	07.10.2022
Перший, другий розділ	Бондаренко І.С.	20.02.2023	20.02.2023
Третій розділ	Бондаренко І.С.	29.05.2023	29.05.2023
Висновки	Бондаренко І.С.	25.09.1023	29.05.2023

7. Дата видачі завдання 07.10.2023 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів написання дипломної Роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Збір та систематизація матеріалу	травень-червень 2023 р.	виконано
2	Аналіз науково-критичної літератури з обраної проблеми	липень 2023 р.	виконано
3	Вступ	серпень 2023 р.	виконано
4	Президентський дискурс у контексті міжкультурного діалогу	вересень 2023 р.	виконано
5	Володимир Зеленський як політичний актор	жовтень 2023 р.	виконано
6	Аналіз президентського дискурсу Володимира Зеленського	грудень 2023 р.	виконано
7	Висновки	січень 2024 р.	виконано
8	Оформлення роботи	лютий 2024 р.	виконано
9	Захист роботи	березень 2024 р.	

Студент(ка)

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Керівник роботи _____ І. С. Бондаренко

(підпис)

Нормоконтроль пройдено.

Нормоконтролер _____ І. Л. Мацегора

(підпис)

РЕФЕРАТ

Текст кваліфікаційної роботи магістра 66 сторінки, 71 джерело.

Об'єкт дослідження – президентський дискурс та міжкультурний діалог в умовах російсько-української війни.

Предмет дослідження – соціальнокомунікаційна репрезентація президентського дискурсу Володимира Зеленського у міжкультурному діалозі, зосібна, виступи, публікації, пресконференції.

Мета роботи – аналіз та вивчення комунікативної стратегії і мовного стилю Володимира Зеленського, вплив його президентського дискурсу на іноземну громадськість, а цим самим на загальний рівень міжнародного іміджу України.

Під час написання роботи передбачається виконання таких ЗАВДАНЬ:

1) визначити феномен президентського дискурсу у контексті міжкультурного діалогу;

2) з'ясувати поняття міжкультурного діалогу та його роль у сучасному світі;

3) схарактеризувати президентський дискурс та його вплив на сучасний міжкультурний діалог;

4) проаналізувати соціальнокомунікаційну постать Володимира Зеленського в умовах глобальних змін;

5) окреслити мовні засоби та комунікативні стратегії текстів виступів Володимира Зеленського;

6) схарактеризувати соціальнокомунікаційний імідж Володимира Зеленського в очах міжнародного товариства.

Актуальність роботи зумовлена тим, що в сучасному світі міжкультурний діалог відіграє важливу роль у вирішенні глобальних проблем: кліматичні зміни, міграція, боротьба з тероризмом. Президентський дискурс у цьому випадку є важливим аспектом зовнішньої політики. Він постає запорукою розвитку міжнародних відносин, ефективної взаємодії з представниками інших країн та культур, просування інтересів країни на міжнародний рівень. Зокрема, світові конфлікти та кризи часто вимагають спільно прийнятих та зважених рішень. Саме президентський дискурс в змозі стати інструментом впливу на створення тієї чи іншої думки щодо подій та формування міжнародної громадської думки.

Наукова новизна роботи полягає у вивченні соціальнокомунікаційних аспектів президентського дискурсу Володимира Зеленського в умовах російсько-української війни.

Методи дослідження – гіпотетико-дедуктивний метод, метод аналізу словникових дефініцій, компонентний аналіз, анкетування, спостереження, аналіз контенту в соціальних мережах.

Сфера застосування: матеріали роботи можуть бути використані при підготовці лекційних курсів із порівняльного літературознавства, теорії літератури, історії національних літератур (української та польської).

Ключові слова: ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ ДИСКУРС, КАРТИНА СВІТУ, КОНОТАЦІЯ, ДИСКУРС, СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ, СОЦІАЛЬНА КОМУНІКАЦІЯ, ПОЛІТИЧНИЙ АКТОР.

ABSTRACT

The text of the master's thesis is 66 pages, 71 sources.

The object of the research is presidential discourse and intercultural dialogue in the conditions of the Russian and Ukrainian war.

The subject of the study is the socio-communicational representation of Volodymyr Zelenskyi's presidential discourse in intercultural dialogue.

The purpose of the work is to analyze and study the communicative strategy and language style of Volodymyr Zelenskyi, the influence of his presidential discourse on the foreign public, and thus on the general level of the international image of Ukraine.

During the writing of the paper, the following TASKS are expected to be performed:

1) define the phenomenon of presidential discourse in the context of intercultural dialogue;

2) clarify the concept of intercultural dialogue and its role in the modern world;

3) characterize the presidential discourse and its influence on modern intercultural dialogue;

4) to analyze the social and communication figure of Volodymyr Zelenskyi in the conditions of global changes;

5) to outline language means and communicative strategies of the texts of Volodymyr Zelenskyi's speeches;

6) characterize the social and communication image of Volodymyr Zelenskyi in the eyes of the international community.

The relevance of the work is determined by the fact that in the modern world, intercultural dialogue plays an important role in solving global problems: climate change, migration, the fight against terrorism. Presidential discourse in this case is an important aspect of foreign policy. It becomes a guarantee of the development of international relations, effective interaction with representatives of other countries and cultures, promotion of the country's interests at the international level. In particular, world conflicts and crises often require jointly adopted and balanced decisions. It is the presidential discourse that can become an instrument of influence on the creation of one or another opinion about events and the formation of international public opinion.

The scientific novelty of the work consists in the study of the socio-communication aspects of Volodymyr Zelenskyi's presidential discourse in the context of the Russian and Ukrainian war.

Research methods – hypothetical and deductive method, method of analysis of dictionary definitions, component analysis, questionnaires, observations, analysis of content in social networks. Scope: the materials of the work can be used in the preparation of lecture courses on comparative literature, theory of literature, history of national literatures (Ukrainian and Polish).

Key words: PRESIDENTIAL DISCOURSE, WORLD PICTURE, CONNOTATION, DISCOURSE, SOCIAL NETWORKS, SOCIAL COMMUNICATION, POLITICAL ACTOR.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	8
I РОЗДІЛ. ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ	11
1.1 Поняття міжкультурного діалогу та його роль у сучасному світі	11
1.2 Президентський дискурс та його вплив на міжкультурний діалог	15
Висновки до I розділу	18
II РОЗДІЛ. ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКОГО ЯК ПОЛІТИЧНИЙ АКТОР: СОЦІАЛЬНОКОМУНІКАЦІЙНІ ВИМІРИ.....	20
2.1 Політичний шлях Володимира Зеленського: комунікаційна специфіка.....	20
2.2 Володимир Зеленський: лідерство в умовах глобальних змін.....	24
2.3 Вплив екстралінгвальних чинників на мовний портрет Президента України..	29
Висновки до II розділу	36
III РОЗДІЛ. Аналіз президентського дискурсу Володимира Зеленського.....	40
3.1 Виступи та звернення Президента: мовні засоби та комунікативна стратегія..	40
3.2 Ставлення українців до Володимира Зеленського: аналіз та оцінка.....	46
3.3 Імідж Володимира Зеленського на міжнародній арені: соціальнокомунікаційні виміри	50
Висновки до III розділу.....	54
ВИСНОВКИ	57
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	59

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Наразі відбувається стрімка глобалізація: світ дедалі більше стає взаємопов'язаним. Це є причиною більшою взаємодії в економічній, політичній та культурній сферах. У сучасному світі міжкультурний діалог відіграє важливу роль у вирішенні глобальних проблем: кліматичні зміни, міграція, боротьба з тероризмом. Президентський дискурс у цьому випадку є важливим аспектом зовнішньої політики. Він виступає запорукою розвитку міжнародних відносин, ефективної взаємодії з представниками інших країн та культур, просування інтересів країни на міжнародний рівень. Зокрема, світові конфлікти та кризи часто вимагають спільно прийнятих та зважених рішень. Саме президентський дискурс в змозі стати інструментом впливу на створення тієї чи іншої думки щодо подій та формування міжнародної громадської думки. Все це включає в себе взаємодію з суспільними групами. Наразі Україна знаходиться у центрі уваги міжнародної спільноти у зв'язку з розгортанням повномасштабної вторгнення Росією на терени України. Вона веде війну не тільки на бойовому фронті, а й на інформаційному. Це вимагає боротьби за інформаційний простір і вплив на громадську думку. Водночас Україна – прогресивна держава, яка прагне інтеграції в Європейський Союз та НАТО. Тож зростає потреба у хорошому іміджі на міжнародній арені. Україна є важливим гравцем у глобальній політиці, тож Президент мусить володіти високоякісним дискурсом задля досягнення потрібних цілей. Особистість Володимира Зеленського також сприяє актуальності даної теми. Справа в тому, що він відразу викликає зацікавленість у аудиторії: відомий комік, який раптово у Новорічну ніч оголошує про балотування в президенти. Зеленський не володіє традиційним політичним досвідом. Його дискурс – неформальний. Відомо, що безпосередню участь у формуванні бренду країни беруть засоби масової інформації та соціальні мережі. Вони є традиційним каналом комунікації у сучасному соціумі. Президент використовує їх для поширення своєї позиції з міжнародних питань, для формування

громадської думки всередині країни та за її межами. Особливу увагу варто надати соціальним мережам, які внаслідок цифровізації стали потужним інструментом у міжнародній комунікації, та формуванні президентського дискурсу зокрема. Дослідження президентського дискурсу у міжкультурному діалозі буде корисним для розуміння зовнішньої політики, її впливу на стан міжнародних відносин.

До проблем формування президентського дискурсу зверталися А. Башук, Ф. Бацевич, Е. Бернард, В. Демецька К. Кантур, Дж. Лакофф, Н. Петлюченко, Дж. Остін, Дж. Серль, Ф. Бацевич, О. Шейгал, О. Чорна.

Об'єкт дослідження – президентський дискурс та міжкультурний діалог в умовах російсько-української війни.

Предмет дослідження – соціальнокомунікаційна репрезентація президентського дискурсу Володимира Зеленського у міжкультурному діалозі, зосібна, виступи, публікації, пресконференції.

Мета роботи – аналіз та вивчення комунікативної стратегії і мовного стилю Володимира Зеленського, вплив його президентського дискурсу на іноземну громадськість, а цим самим на загальний рівень міжнародного іміджу України.

Під час написання роботи передбачається виконання таких ЗАВДАНЬ:

- 1) визначити феномен президентського дискурсу у контексті міжкультурного діалогу;
- 2) з'ясувати поняття міжкультурного діалогу та його роль у сучасному світі;
- 3) схарактеризувати президентський дискурс та його вплив на сучасний міжкультурний діалог;
- 4) проаналізувати соціальнокомунікаційну постать Володимира Зеленського в умовах глобальних змін;
- 5) окреслити мовні засоби та комунікативні стратегії текстів виступів Володимира Зеленського;
- 6) схарактеризувати соціальнокомунікаційний імідж Володимира Зеленського в очах міжнародного товариства.

Наукова новизна роботи полягає у вивченні соціальнокомунікаційних аспектів президентського дискурсу Володимира Зеленського в умовах російсько-української війни.

Методи дослідження – гіпотетико-дедуктивний метод, метод аналізу словникових дефініцій, компонентний аналіз, анкетування, спостереження, аналіз контенту в соціальних мережах.

Сфера застосування: матеріали роботи можуть бути використані при підготовці лекційних курсів із порівняльного літературознавства, теорії літератури, історії національних літератур (української та польської).

Джерельною базою дослідження слугували промови та звернення Президента України Володимира Зеленського, представлені на офіційних ресурсах. Розглянуто контекст відео звернень у соціальних мережах та офіційні повідомлення до міжнародної спільноти.

І РОЗДІЛ

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ

1.1 Поняття міжкультурного діалогу та його роль у сучасному світі

Міжкультурний діалог – це ключове поняття у сучасному глобалізованому світі, в якому комунікація та взаємодія між різними культурами стають дедалі більш актуальними та необхідними. Під міжкультурним діалогом розуміємо не лише звичайне спілкування між людьми з різних країн та культур, але і здатність розуміти одне одного, досягати згоди, опираючись на культуру кожної зі сторін, психологію кожної нації та пануючою культурою там [6].

Тож, за офіційним визначенням, міжкультурним діалогом є особливий вид відносин між двома культурами (або більше), які включають у себе будь-яку взаємодію в ході цих зв'язків [6]. Взаємодія полягає у спільних діях, обміні ідеями, цінностями та досвідом. Це сприяє, у свою чергу, розширенню світогляду, глибшому розумінню та толерантності до інших культур, їхніх традицій, історії та способу життя. Це запорука відкритого і рівноправного спілкування між людьми без жодних стереотипів та конфліктів на культурній основі.

Визначають три рівні, на яких може відбуватись діалог культур:

1. **Етнічний:** характеризується взаємодією між локальними етносами. Цей рівень взаємодії характеризується зближенням та збагаченням внаслідок обміном культурами, а також посиленням етнічної самосвідомості.
2. **Національний:** володіє складнішою концепцією, тому що охоплює не лише культурний, але й політичний, економічний та ідеологічний аспекти. Регулятивні функції у цьому випадку зазвичай виконують державно-політичні структури.
3. **Цивілізаційний:** є найвищим рівнем взаємодії культур, адже стосується великої групи людей, які мають спільну культуру, цінності та історичну долю.

Він охоплює всебічний обмін духовними, художніми та науковими досягненнями [6].

Міжкультурний діалог у сьогоденні відіграє надзвичайно важливу роль і має значний вплив на різні аспекти соціуму, економіки та політики. Його цінність полягає у зменшенні мовних і культурних бар'єрів, що характеризується взаєморозумінням між представниками різних культур. Комунікація між культурами навчає поваги до різних поглядів, ідей та особистостей, що, у свою чергу, розвиває міжкультурний плюралізм. Поняття міжкультурного плюралізму полягає у співіснуванні різних культур на одній території. Якщо детальніше, то це допомагає розширити інтерес до різноманітних культурних спадків: літератури, мистецтва, музики та кінематографу. Також міжкультурний діалог призводить до покращення міжнародного бізнесу: тепер здійснення успішного бізнесу в різних країнах стає дедалі легшим, адже враховуються культурні особливості і потреби місцевих споживачів [23].

Усе це створює так званий ланцюжок, який призводить до зменшення міжнаціональних конфліктів та зміцненню миру й стабільності у світі. Налагоджена ситуація у міжнародних відносинах буде гарантією успішної глобальної співпраці та пошуку ефективних рішень на міжнародному рівні у вирішенні різних економічних та соціальних проблем, з якими можуть стикатись народи, такі як бідність, економічні кризи чи навіть екологічні проблеми. Сучасний соціум, який живе у вирі активної глобалізації, потребує розвитку рівноправ'я та взаємоповаги не тільки в стосунку до своєї культури та традицій, але й до іноземних. У 21 столітті це не тільки ознака толерантності та манер, але й ключовий інструмент для розвитку міжкультурних відносин, для створення гармонії та благополуччя у світі та для підтримки спільних глобальних цілей.

Опрацьовуючи цілісний механізм міжкультурного діалогу, можна виділити різноманітні методи й підходи, які використовують у його концепції.

Перше, що хотілося б описати, це – студентський обмін. Існують численні програми обміну студентів, які сприяють вивченню інших культур, мов та систем

освіти. Учасники отримують шанс на життя та навчання в іншій країні, а разом із цим можливість пізнати глибше культуру цієї країни. Як відомо, саме студенти вважаються рушійною силою суспільства, тому важливо вкладатись у подібні програми обміну задля розвитку молоді та підтримці їх у вдосконаленню знань і навичок, які вони зможуть застосовувати у роботі та у внеску в економіку.

Найбільш популярною програмою студентського обміну в Європі є Erasmus+. Це програма, створена Європейським Союзом, для підтримки освіти, навчання, молоді та спорту в Європі [70]. Вона включає в себе обмін студентами і викладачами між навчальними закладами, забезпечує стажування в інших країнах, розвиток молодіжних та спортивних проєктів. Крім цього, Erasmus+ надає фінансову підтримку у вигляді різноманітних грантів та стипендій, що дає можливість багатьом людям отримувати міжнародний досвід.

Європейська комісія та вчені підкреслюють, що ця програма є успішним прикладом європейської інтеграції і символом формування європейської ідентичності, яка і частиною міжкультурної комунікації [**Ошибка! Источник ссылки не найден.**].

Наступним підходом є міжкультурні форуми та конференції, які мають на меті зібрати міжнародних фахівців, науковців, активних громадян та урядовців для обміну ідеями та досвідом. Такі заходи дають можливість висловити свою думку з питань розвитку різних сфер: учасники можуть запозичувати досвід та інтегрувати ці нові знання у власному контексті. Також, подібні форуми й конференції сприяють збільшенню кількості партнерства, що дозволяє працювати над спільними ініціативами.

Зокрема, варто виділити розвиток туризму, як одну з важливих складових міжкультурного діалогу, оскільки він збільшує рівень взаємопорозуміння між культурами.

Туризм – це поєднання корисного з приємним: втілення міжкультурної комунікації в реальність під час приємного проведення часу. Люди мають можливість познайомитись з іншими країнами, їхнім стилем життя та традиціями, спробувати нові

страви та відвідати місцеві театри й музеї. Все це сприяє інтересу до подорожей, сприяє міжкультурному обміну, а також позитивно впливає на економіку окремої країни завдяки приїжджим туристам.

Незважаючи на те, що феномен міжкультурного діалогу володіє численною кількістю переваг та є надзвичайно корисним для суспільства, все ж він стикається з рядом викликів, які ускладнюють перебіг міжнародної комунікації.

Наприклад, ідеться про культурні стереотипи та упередження, які можуть призвести до напруженого спілкування та негативного сприйняття. Це може мати пагубні наслідки для міжнародних сторін та навіть спровокувати конфлікти. Для подолання цього виклику важливо вивчати та розуміти інші культури, особливості поведінки представників цих культур, а також ділитися власною позицією і культурними цінностями.

Піднімаючи тему міжнародних відносин та перемовин, тут важливу роль відіграє національний стереотип. Під цим поняттям розуміємо усереднений образ особи чи групи осіб в очах окремої нації з перспективи її світогляду та особистісних рис. Виклик полягає у різниці політичних, економічних чи особистих поглядів, через які виникають труднощі у порозумінні та в ефективному перебігу процесу дипломатичних переговорів.

Наприклад, американці характеризуються прямолінійністю у висловленнях та діях, хоча не схильні суворо слідувати етапам переговорів та формальності [21].

Німці ж, відрізняються пунктуальністю та прагненням до чіткої впорядкованості. Вони узгоджують час зустрічі далеко заздалегідь, а при оформленні договору вимагають жорсткого виконання обов'язків кожної зі сторін [22].

Якщо говорити про країни Близького Сходу, то їхньою головною особливістю є дотримання історичних традицій. А згідно з ними, вони не будуть вдаватись до прямолінійних і категоричних відповідей, а також до метушні та поспіху. Натомість, вони здійснюватимуть акцент на встановленні дружніх відносин з партнером на перемовинах [22].

Інколи люди можуть відчувати страх та невпевненість у спілкуванні з представниками інших культур через відсутність достатньої кількості знань. Для подолання цього потрібно навчитись покидати зону комфорту, бути відкритим до навчання та пізнання інших культур. Це допоможе сприяти глобальному миру, толерантності та налагодженому міжкультурному діалогу.

1.2 Президентський дискурс та його вплив на міжкультурний діалог

Президентський дискурс є важливою складовою політичної комунікації та політичного лідерства. Це відображення способу, яким президент висловлює свої погляди, цінності за посередництвом мовних засобів, виступів та комунікаційних стратегій.

Це – різновид інституційного дискурсу та багатовимірне мовленнєве явище, яке не володіє цілісним науковим описом. Часто це поняття використовують, як синонім до «президентська риторика» чи «президентська промова» [24]. Загалом, президент як глава, уособлює державу в цілому. Він демонструє єдність країни, формує верхівку влади, регулює механізм державного апарату, виступає головнокомандувачем збройних сил і, взагалі, є гарантом впевненості та добробуту країни. Наприклад, в період іракської війни, американські політлідери та журналісти стверджували, що триває не війна з Іраком, а боротьба із Саддамом Хусейном [24].

Тож, розуміючи важливість ролі президента, можна констатувати факт важливості і президентського дискурсу. У цьому контексті, дискурс означає спосіб комунікації, який формує імідж політичного лідера.

Існує перелік складових президентського дискурсу. Щонайперше, це мова та стиль, які використовує президент. Зокрема, вибір певних слів і фраз може відображати стиль лідера, його світогляд та політичну позицію. Наприклад, лідер може використовувати позитивні вислови для позитивного сприяння публічному настрою. В той ж час, лідер може використати некоректні фрази для окреслення того чи іншого поняття, і тим самим викликати хвилю обурень у свою адресу. Крім того,

важливо вживати короткі та зрозумілі речення для чіткого висловлення думок, а також підсилювати емоційний зміст відповідним до змісту промови тоном та інтонацією [29].

Сильним «гравцем» у президентському дискурсі є використання символів та образів, за допомогою яких президент може підсилювати почуття єдності серед громадян та тим самим робити вклад у власний імідж. Наприклад, лідери можуть згадувати прапори, герби, історичні постаті або героїчні події, які викликають гордість у нації. Культурні образи та традиції також можуть створювати приємну та радісну атмосферу, яку аудиторія сприйматиме позитивно.

Невід'ємною складовою президентського дискурсу є публічні виступи. Промови – основні форми публічних виступів, які містять в собі важливі політичні заяви, оголошення суспільно важливих рішень, а також промови з метою привітати громадян зі святом. Прес-конференції проводяться з метою відповісти на запитання журналістів. Це виступає формою відкритої комунікації з громадськістю та медіа. Також, виділяють президентські послання, в яких президент може звертатись до парламенту, нації, та світової спільноти, які мають важливий статус та несуть значний вплив на політичні рішення і сприйняття.

Президентська усна промова може бути підготовленою заздалегідь – виступ, послання або вітальне слово. У той ж час, прес-конференція та інтерв'ю - це непередбачені промови. Проте, з точки зору аудиторії промови президента завжди спонтанні, і цей факт потрібно враховувати при підготовці текстового матеріалу: підбір відповідних лексичних зворотів, інверсій, повторів, звернень [40].

Далі детальніше розглянемо роль президентського дискурсу в контексті внутрішньої і зовнішньої політики. Перш за все, він формує пріоритети та завдання країни, внаслідок визначення яких можна інтегрувати політичні реформи та сприяти розвитку держави. У своїх виступах, президент може скеровувати увагу народу на конкретні важливі для країни проблеми, цим самим звертаючи увагу інституцій. Відповідний рівень президентського дискурсу належним чином впливає на

спонукання громадян до дій. Наприклад, висловлюючи важливість певних ініціатив, президент може надихати на активну участь у громадському житті. У цьому аспекті важливе місце посідає емоційний фактор.

Президентський дискурс у зовнішній політиці – це запорука позитивної міжнародної репутації країни та співпраці з іншими державами. Наприклад, вибір слів, інтонації, тону та стилю мовлення президента з урахуванням культурних особливостей іноземної аудиторії, можуть покращити ставлення іншомовної громадськості: влади, міжнародних організацій та громадян. Це забезпечить активний та ефективний діалог для обговорення спільних цілей, вирішення глобальних конфліктів та підписання важливих угод. Використовуючи свої виступи, лідер держави може виступати ініціатором для підтримки дипломатичних заходів, для розв'язання конфліктів. У такому випадку, президентський дискурс може забезпечити сприятливу атмосферу для прийняття спільних дій у напрямку стабільності та безпеки. Це матиме довгострокові наслідки для міжнародної співпраці та виступить інструментом формування позитивного образу держави та зміцнення її позиції на світовій арені.

Для уникнення упередженості та забезпечення прозорості президентського дискурсу, це поняття повинно підлягати ретельному аналізу та критиці. Головним критерієм виступає критика громадськості, якій гарантована свобода слова та право на інформацію у конституції. Суспільство може активно слідкувати за виступами та промовами президента, а згодом аналізувати їх та висловлювати думку через соцмережі, публічні дебати. Критика громадськості може стати мотивацією до змін та виправлення ймовірних недоліків у діях та комунікації президента.

Засоби масової інформації виступають посередниками між владою та соціумом, інформуючи їх. На підставі саме цих матеріалів громадськість має можливість здійснювати вищезгаданий аналіз. Зокрема, журналісти можуть публікувати аналітичні матеріали, в яких розкривають неточності чи протиріччя, а цим самим зроблять процес оцінки ситуації для громадян легшим. Представники ЗМІ відслідковують виступи президента та подають об'єктивні відомості аудиторії.

Критика президента може бути зі сторони політичних опонентів. З одного боку, це може бути реакцією на невідповідні, на думку опонента, дії чи заяви лідера в державному управлінні. Така позиція може стати рушійною силою та сприяти розкриттю різних точок зору на конкретне питання, а також створенню більш обґрунтованих рішень. З іншого боку, це може бути частиною піару. Йдеться про прагнення досягнути білого піару за рахунок чорного піару в стосунку до іншої особи. У будь-якому випадку, аналіз та критика повинні бути об'єктивними та доцільними.

Висновки до I розділу

У цьому розділі було розглянуто сутність міжкультурного діалогу та ролі, яку він відіграє у сучасному світі. Загалом, міжкультурний діалог – це процес взаємодії між представниками різних країн та культур: обмін ідеями, знаннями, досвідом з метою забезпечення миру, взаєморозуміння та культурного розмаїття. Міжкультурний діалог виступає запорукою успішних міжнародних відносин та ефективного вирішення глобальних проблем. В умовах глобалізації, яка активно розвивається, міжкультурний діалог стає надзвичайно важливим. Він допомагає адаптуватись до змін та взаємно навчатись одне від одного. Глобальні виклики, а саме: кліматичні зміни, пандемії, боротьба з економічними та соціальними проблемами, потребують спільних зусиль країн, тож ефективний діалог між ними створить можливість глобальної співпраці та пошуку спільних рішень.

Для підтримки міжкультурного діалогу використовують різноманітні інструменти: програми студентського обміну між навчальними закладами, міжкультурні форуми, конференції. Вони забезпечують обмін досвідом та взаємному вивченню інших культур. Також тут варто згадати туризм, який допомагає познайомитись з іншими державами.

Розглядаючи поняття президентського дискурсу, розуміємо, що не існує його чіткого визначення. Часто «президентський дискурс» виступає синонімом до наступних понять: «президентська промова», «президентська риторика». Під цим розуміємо складову формування іміджу президенту: його стиль комунікації та

поведінки. Загалом, президентський дискурс значно впливає на загальний бренд країни, адже президент – безпосереднє уособлення країни. Він виступає інструментом діалогу з громадськістю, міжнародною спільнотою, а цим самим впливає на ставлення до конкретної країни. Так, президент може вживати мовних окреслень щодо визначення загальних цінностей, які об'єднують нації між собою, та налагоджувати таким способом міжкультурні відносини.

Президентський дискурс також часто стикається з викликами. Наприклад, користуючись своїм статусом, лідери можуть поширювати дискримінаційні наративи, а це – крок до погіршення міжкультурного діалогу та відносин між державами.

Отож, підсумовуючи, можна стверджувати, що міжкультурний діалог – це гарантія миру, стабільності та благополуччя у світі. Це інструмент, який сприяє повазі до інших культур, традицій, життєвих поглядів та політичних позицій. Глобалізаційний світ, який характеризується потребою у прийнятті спільних рішень задля отримання ефективних результатів, повинен забезпечувати відповідний рівень налагодженого діалогу між різними державами. Президентський дискурс у контексті міжкультурного діалогу виступає рушійним фактором, адже саме президент – обличчя країни. Від його поведінки, мовлення та просування певних позицій залежить перебіг процесу налагодження міжнародних відносин та образ держави на міжнародному рівні.

II РОЗДІЛ ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКОГО ЯК ПОЛІТИЧНИЙ АКТОР: СОЦІАЛЬНОКОМУНІКАЦІЙНІ ВИМІРИ

2.1. Політичний шлях Володимира Зеленського: комунікаційна специфіка

Під час аналізу соціальнокомунікаційного портрету Володимира Зеленського ми спиратимось на міждисциплінарні дослідження у галузі соціальної психології, лінгвістики, політології. У розрізі заявленої проблематики актуальною постає проблема дослідження харизматичної особистості. На думку А. Бойченко, харизмою є «екзистенційні уявлення індивіда щодо тих чи інших виключно вроджених, набутих або таких, що пропагуються ЗМІ, внутрішніх і зовнішніх сугестивних якостей особистості-лідера, які виникають у свідомості реципієнта під час інтерактивної комунікації на підставі сприйняття ним мети спілкування, його стратегії, тактик, методів, а також декодування ним комплексів лінгвальних і позалінгвальних засобів чи знаків інших семіотичних систем, що свідчать про належність мовця до тих чи інших інститутів духовної або політичної влади та асоціюється зі здатністю його як лідера задовольнити потреби або запити певної соціальної спільноти» [20, с. 42].

Дослідниця визначає власне лінгвістичний зріз феномена «харизма» - система уявлень, що виникають у свідомості слухачів на підставі сприйняття ними комплексів лінгвальних та позалінгвальних засобів комунікації, якими послуговується мовець, а також його зовнішніх, психологічних, фізіологічних та соціальних ознак, які свідчать про його здатність як лідера задовольнити назрілі соціальні потреби або запити аудиторії» [20, с. 42].

Нам імпонує точка зору Н. Петлюченко, яка вносить до наукового обігу поняття «харизматична мовна особистість» – особистість політичного лідера, який «у період кризової (революційної) ситуації здійснює емоційне керівництво масами, основою якого є стан психологічного піднесення» [45, с. 8-9].

Комунікаційний портрет В. Зеленського, звичайно, формувався під впливом багатьох екстралінгвальних чинників: специфіки політичної програми, комунікаційних стратегій позиціонування його іміджу і, власне, глобальних катаклізмів – війни.

Володимир Олександрович Зеленський – чинний Шостий Президент України, обраний у 2019 році.

Народився у місті Кривий Ріг Дніпропетровської області. Здобув вищу освіту у Київському національному економічному університеті за спеціальністю «Правознавство», здобув кваліфікацію юриста.

Зеленський став відомим завдяки активній участі у КВК, звідти розпочалась його кар'єра гумориста. Будучи учасником команди «95 Квартал», він та його колеги виступали з концертами та завойовували дедалі більше прихильників. Згодом «кварталівці» почали співпрацю з телеканалами «1+1» та «Інтер». Володимир стрімко підіймається кар'єрними сходами: стає власником студії «95 Квартал», веде телешоу, пише сценарії для мюзиклів та фільмів, в яких міг виступати одночасно і актором, і продюсером [10].

Офіційно, політичний шлях Володимира Зеленського розпочався 31 грудня 2018 року, коли в Новорічну ніч на телеканалі 1+1, замість традиційної промови тодішнього Президента України Петра Порошенка, виступив із оголошенням про намір балотуватись у президенти. У промові Зеленський підняв болючі теми українців, згадавши про «три шляхи», яким можуть слідувати українці: пливати за течією, тобто залишити все без змін; виїхати за кордон та налагоджувати таким чином своє фінансове становище, пересилаючи звідти кошти рідним в Україну; або ж здійснити свій внесок для того, щоб змінити ситуацію в країні, в користь чого і зробив свій вибір він сам [10]. Трішки пізніше, майбутній президент використав наступну фразу: «...на відміну від наших великих політиків, я не хотів вам марно обіцяти...» [10]. Розуміємо, що цим зворотом Володимир Зеленський підриває репутацію тодішньої влади на свою користь.

Справа в тому, що в той період громадяни України були в пригніченому стані, а сама країна страждала від кризи. Все це внаслідок анексії Автономної Республіки Крим, антитерористичної операції на сході України та величезної кількості смертей внаслідок цієї боротьби. Крім цього, ситуацію погіршувала корупція, яка «набирала обертів». Український народ відчував розпач та відчуття того, що їх обманули і зрадили. Зокрема, причина в тому, що Петро Порошенко під час Майдану у 2014 році, повернувшись до себе громадськість, давши їй надію на краще майбутнє. Згодом він навіть виступав з гаслом – «**Жити по-новому**» [14]. Але в результаті, все це не було втілено в реальність: обіцянки не виконані, економіка держави на низькому рівні, АТО та смерті військових і надалі тривали. Саме нівелювання надій громадян і відштовхнуло їх від політика [58]. У зв'язку з цим чергове нагадування про недоліки влади тільки підбурювали нелюбов до неї та спричиняли більший рівень довіри до людини, яка володіє абсолютно протилежною репутацією.

Тож, тепер детальніше про перебіг виборів 2019 року. Отже, основними кандидатами були Петро Порошенко, Юлія Тимошенко, Володимир Зеленський, Юрій Бойко та Анатолій Гриценко.

Незважаючи на те, що опонентами Володимира Зеленського були досвідченими політиками, його докладно сформований імідж та передвиборча кампанія допомогли здобути йому перемогу: у другому турі Володимир Зеленський отримав 73,22% голосів, у той час, як Петро Порошенко – 24,75% [8].

Вище згадувалось про офіційний початок політичного шляху та передвиборчої агітації Володимира Зеленського 31 грудня 2018 року під час офіційного оголошення на 1+1. Проте, доцільним буде згадати серіал «Слуга народу», в якому Зеленський зіграв головну роль, і який виходив на телеекрани ще задовго до оголошення про такий намір, а саме з 2015 по 2018 рік. Зокрема, третій сезон вийшов 26 березня 2019 – за 6 днів до початку першого туру виборів [49]. Це стало ключовою перевагою Зеленського у боротьбі за президентське крісло.

За сюжетом, Василь Голобородько – вчитель історії однієї з київських шкіл. Одного разу, момент, коли він емоційно та з ужитком лайки критикує владу, зняли на відео та поширили на просторах Інтернету. Після цього популярність Голобородька зросла, і він, зібравши достатню кількість коштів, висунув свою кандидатуру на посаду президента. Врешті-решті, перемогу на виборах він здобув, а український народ отримав чесного, справедливого і простого президента, який замість пафосних кортежів надає перевагу велосипеду [50].

Так, Володимир Зеленський уособлював образ чесного, простого Василя Голобородька (головного героя серіалу), чи Василь Голобородько став уособленням чесного і простого Володимира Зеленського?

Питання риторичне, але факт залишається фактом: з таким ж хорошим образом, як у Василя Голобородька, до української політики увійшов і Володимир Зеленський. Хоча варто враховувати той факт, що не тільки серіал посприяв позитивному політичному іміджу. Відомо, що Зеленський і до початку політичного життя був медійною людиною, яка завжди була в центрі уваги. Позитивний, прямий комік з хорошою репутацією, далекого від політики. Численні українські родини неодноразово проводили вечори за переглядом Вечірнього кварталу, тож ці приємні та теплі спогади теж зіграли роль у виборі громадян. Народ, який розчарувався у сваволі недосяжних великих політиків, довірився «старому доброму приятелю».

Згідно з опитуваннями 2019 року, Володимир Зеленський набрав майже 60% саме серед молоді 18-29 років. Відзначено, що основною причиною такого вибору молодих людей є факт, що це – нова людина, яка непросякнута політикою. Тож, це шанс на інше життя в країні, шанс на зміни.

Крім цього, значну роль у політичному шляху Володимира Зеленського відіграла його диджиталстратегія. Це – покроковий план ефективного просування компанії, послуг, особи (у нашому випадку) в Інтернеті з урахуванням поточної ситуації.

При формуванні політичного іміджу активно використовувались соціальні мережі задля того, щоб викликати інтерес до особи, та довіру. Інстаграм-, Фейсбук-

акаунти Президента завжди наповнені цікавим та легким для сприйняття текстовим та відео- контентом. Відомо, що соціальні мережі забезпечують пряму комунікацію між користувачами, тож у цьому випадку вдалось досягнути симетричного зв'язку між політиком та громадянами. Завдяки застосуванню саме такої стратегії вдалось підсилити образ хорошого, доброго, чесного, справедливого та близького до громадськості політика [25].

Політичний шлях Володимира Олександровича також супроводжувався його нетривіальною характеристикою: комік без жодного політичного досвіду став президентом. Саме це виділяло його на фоні опонентів; на таку цікаву особливість і до сьогодні опираються медійники. Він завжди намагається бути близьким з людьми, тобто бути більш «народним».

Загалом, особистість Володимира Зеленського як Президента України побудований на образі «нового обличчя». Він завжди діє не так, як його попередники, і проявляє цю «новизну» в усьому: в політичних рішеннях, комунікації з народом, формуванні бренду. Його життя до політики, передумови висунення кандидатури, стратегія піар-кампанії та передвиборчої агітації, а також стиль президентства – все це вирізняє Зеленського та робить його особою цікавою для української та міжнародної спільноти.

2.2 Володимир Зеленський: лідерство в умовах глобальних змін

Володимир Зеленський обійняв президентське крісло 2019 року. Він характеризується одним із найяскравіших та найвпливовіших лідерів, який проявив себе в умовах глобальних змін. Загалом, його каденція відрізняється колосальною кількістю викликів. Ще спочатку, Зеленський був обраний президентом під час кризи в країні, коли громадяни протестували проти корупції та вимагали змін.

Президент України визначив боротьбу з корупцією та впровадження реформ як одні з основних завдань свого президентства. Одним з перших проявів рішучості новообраного Президента була заява про те, що він розпускає Верховну Раду восьмого

скликання. Зеленський доповнив це оголошення проханням про скасування депутатської недоторканності, а також інтеграції закону про кримінальну відповідальність за незаконне збагачення. Позачергові вибори були назначені на 21 липня 2019 року. Згодом, після такої гучної заяви, Президент України обґрунтував своє рішення: він заявив, що в парламенті не існувало коаліції. Також цей процес супроводжується забезпеченням прозорості і відкритості органів влади: впровадження відкритих даних та механізмів контролю громадськості над діяльністю органів влади.

Зеленський активно налагоджує міжнародні зв'язки. Він активно взаємодіє з іноземними лідерами, приймає візити президентів, прем'єрів, послів, а також відвідує інші країни у відповідь. Цим самим він налагоджує міжнародні відносини та піднімає рівень іміджу України на світовій арені [25].

Загалом, Володимир Зеленський виступає у ролі лідера в глобальних питаннях, приймає рішення в процесі управління країною та створює умови для якісного життя в Україні та сталого економічного становища.

Нажаль, відсутність відповідного політичного досвіду таки несло свій вплив. Експерти відзначають низку помилок Зеленського. Серед них, наприклад, підбір кадрів за особистою прихильністю до особи, а не за професіоналізмом; ручне управління державними процесами; відсутність достатніх знань дипломатичного етикету, що проявляється у певних провалах під час міжнародних зустрічей [**Ошибка! Источник ссылки не найден.**]. Окрему увагу приділяємо рівню володіння англійської Володимира Зеленського. На початку свого президенства він володів доволі низьким рівнем іноземної: говорив дуже повільно, роздумуючи над кожним словом; коли хотів говорити швидше, то автоматично переключався на російську; здійснював помилки у вимові слів; коли доходило до комунікації з журналістами, користувався послугами перекладача. Проте, з часом, Президент значно покращив свою англійську: це стало помітним у 2022 році, коли він більше спілкувався з іноземними лідерами. В результаті, Зеленський відчуває себе більш впевненим, володіє більшим словниковим запасом, вправно користується правилами граматики у побудові речень, усунув

український акцент. Тож, можна зробити висновки, що Президент постійно працює над самовдосконаленням.

Далі розглянемо детальніше лідерство Президента України в умовах пандемії COVID-19. Загроза коронавірусу почала стрімко збільшуватись у 2020 році, тож Володимир Зеленському, який на той момент обіймав посаду президента менше ніж рік, довелось вдаватись до запровадження ряду заходів для боротьби з пандемією. Найперше, він вдався до запровадження тотального карантину – з 12 березня 2020 року – тоді його ввели на три тижні, але в результаті, неодноразово продовжували. Потім Кабмін ухвалив розпорядження про тимчасове обмеження перетину кордону України та особливості умов перетину. Це робилось задля зменшення ризиків поширення хвороби з-за кордону. Загалом, карантинні обмеження характеризувались запровадженням обов'язкового соціального дистанціювання, носінням масок, уникненням натовпів, обмеженнями церковних богослужінь та інших масових заходів.

Вакцинація населення була одним із ключових пріоритетів уряду. Закупляли вакцини Pfizer, Moderna, AstraZeneca, CoronaVac. Програма вакцинації в Україні стартувала 25 лютого 2021 року і тривала по 4 листопада 2021 року [63]. Станом на кінець 2021 року було вакциновано 40% населення, але 36% українців відмовилось через страх побічних ефектів, про які всі довкола складали міфи та поширювали чутки. Отримання таких результатів непокоїло уряд, тому лікарі розпочали активно розвінчувати ці неправдиві факти, тим самим спонукаючи до вакцинації. Згодом, уряд запровадив програму під назвою «Підтримка», яка полягала у виплаті 1 тисячі гривень на рахунок кожного громадянина, який вакцинується. Стартувала вона 19 грудня 2021 року. Отримання коштів відбувалось через додаток «Дія». Ці гроші люди могли витратити на книги, кінотеатри, театри, концерти, залізничні та авіа перевезення, на абонемент в спортзал та ліки.

Також одним з ключових заходів захисту держави перед COVID-19 було забезпечення відповідного рівня системи освіти в умовах карантину. Перехід на дистанційну форму навчання з березня 2020 року спричинив погіршення якості та

доступності освіти через відсутність відповідних цифрових навичок та попереднього подібного досвіду. Для того, щоб врятувати рівень успішності студентів та учнів, та пристосувати здобувачів освіти і їхніх педагогів до нового формату навчання, було інтегровано підтримку освіти. Зокрема, відомо про розвиток сучасного онлайн ресурсу під назвою Всеукраїнська школа онлайн, яка була створена для змішаного та дистанційного навчання для учнів середньої і старшої школи з усіма необхідними матеріалами. Відбувалося й поширення популярності різних онлайн-освітніх платформ, які пропонують курси з різних предметів – наприклад, Prometheus та EdEra. Незважаючи на численні плюси таких цифрових змін в освіті, все ж були мінуси. Вони полягали у збільшенні нерівності доступу до освіти через відсутність належного обладнання.

Проте, після завершення пандемії COVID-19, дистанційне минуле не покидає сьогодення. Навпаки, заклади освіти активно користуються дарами цифрової ери. Більше, покращення рівня пристосованості до онлайн-навчання є мотивацією для уряду покращити умови доступу громадян до Інтернету та відповідного технічного оснащення. Прикладом цього є програма «Україна 2030Е — країна з розвинутою цифровою економікою», яка має на меті покращення рівня цифровізації України до 2030 року.

Вартим уваги є застосунок Дія – онлайн портал державних послуг, застосунок з електронними документами, платформа з онлайн курсами]. Вона почала своє функціонування 2020 року і стала «першим кроком на шляху до побудови держави-сервісу». Володимир Зеленський стверджує, що «Держава у смартфоні» зможе змінити формат відносин між державою і громадянином країни: держава повинна бути для громадян простим і зрозумілим сервісом. Зазначають, що розробка застосунку зайняла лише півроку [13].

Дія стала ключовим фактором у розвитку України та її державному іміджі. Вона стала третьою країною у світі, яка має подібну онлайн систему – і це перемога. Громадяни України можуть підтверджувати особу за допомогою смартфона, що значно

полегшує життя, адже замість папки з десятком документів можна носити тільки один телефон в кишені. Проте, Президент України визнає, що на шляху високоякісної цифровізації стоїть застаріле законодавство, спротив чиновників та недостатня потужність Інтернету [13].

Тепер детальніше розглянемо збройний конфлікт на сході України. Йдеться про антитерористичну операцію, якою позначали військові дії на сході України з 2014 по 2018 рік. АТО розпочалася після Революції Гідності: це була боротьба між українськими військами та російськими бойовиками. Росія до 2022 року повністю заперечувала свою присутність на території України.

У 2018 році АТО було перейменовано на ООС. Після цього керівництво ЗСУ перейшло від СБУ до командувача Об'єднаних Сил. Відмінність була наступна: АТО стримувало ворога, а метою ООС є звільнення території України від російських окупантів.

Володимир Зеленський став президентом в час, коли збройний конфлікт на сході вже тривав. Він називав своїм головним завданням на посаді президента завершення війни на Донбасі. Якщо розглядати передвиборчу програму Зеленського, то там була обіцянка ставити питання перед партнерами з ЄС та гарантами Будапештського меморандуму щодо підтримки України задля завершення війни. Він її виконав – це питання було постійним в агенді відносин з ЄС.

Також Президент України пообіцяв повернути усіх військовополонених, котрих незаконно утримують на тимчасово окупованих територіях чи на території РФ. В результаті, було здійснено заходи для втілення цієї обіцянки в реальність. Протягом 2019-2020 років відбулися численні обміни військовополоненими.

Уряд всякими засобами підтримував учасників бойових дій та їхні сім'ї. Учасниками бойових дій вважаються військові ЗСУ, Національної гвардії, Державної прикордонної служби, Служби безпеки. Існує велика кількість пільг для них: безоплатне щорічне медичне обстеження, санаторно-курортне лікування, першочергове обслуговування в лікарнях і аптеках; знижка на житло та на пальне;

пільги на транспорт; пенсійне та соціальне забезпечення. Також президент обіцяв дати квартири 2022 року всім ветеранам АТО і ООС, які стоять у черзі на державне житло.

Важливою заявою в стосунку учасників АТО та ООС було підтвердження звільнення деяких з них з-під варту та зняття з окремих осіб санкцій. Це було здійснено 28 лютого 2022 року, після розгортання повномасштабного вторгнення Росією на територію України. Тож, це рішення підкреслювало пріоритет країни в обороні.

Загалом, важко оцінити діяльність Володимира Зеленського в контексті збройного конфлікту на сході України. Одні експерти вважають, що він зробив все можливе, а інші – що можна було зробити більше. З одного боку, Президент запровадив заходи, які сприяли зміцненню обороноздатності та підвищенню ефективності АТО. Якщо детальніше, то він збільшив військову допомогу Україні.

2.3 Вплив екстралінгвальних чинників на мовний портрет Президента України

На думку Н. Петлюченко, перетворення публічного лідера на харизматика залежить від двох умов, що необхідні для формування та реалізації його публічної харизми: 1) здатність індивіда досить чітко рефлексувати зміст домінуючих архетипів і 2) артикулювати їх у доступній масовій свідомості й водночас зарядженій натхненням формі [55].

24 лютого 2022 року Росія здійснила повномасштабне вторгнення на територію України. Цей напад став найбільшим викликом для України з моменту її незалежності. Президент України Володимир Зеленський підписав Указ №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», згідно з яким на всій території України вводився воєнний стан, починаючи з 5:30 24 лютого 2022 року строком на 30 днів. Станом на жовтень 2023 року цей строк було подовжено сім разів.

Це вторгнення не лише трансформувало життя в Україні та світі, а й стало викликом для Президента України. Зеленський відразу ж почав записувати звернення до народу, закликаючи їх до боротьби та опору. Він також почав здійснювати активну

зовнішню політику, виступивши перед світовою громадськістю та закликаючи їх до допомоги Україні. Також увагу зосереджували на забезпеченні безпеки країни та підтримці її економіки в умовах воєнного стану. Одразу ж Володимир Зеленський заявив, що в жодному випадку не покине Україну та її народ. Він став символом мужності та героїзму.

За версією журналу TIME Президента України було визнано «людиною року», яка уособлює Дух України. У матеріалі журналу також розповідається про деокупацію Херсону на 260-й день вторгнення. Незважаючи на обіцянки Кремля залишити Херсон під російським прапором, воїнам ЗСУ таки вдалось відвоювати місто. Головнокомандувач, дізнавшись про це, одразу вирішив вирушити туди. Охорона Президента була категорично проти цього наміру, адже інфраструктура міста цілком зруйнована: Херсон залишився без води, світла, тепла та навіть нормальної дороги. Ба більше, надходила інформація про те, що в засідці сидять російські агенти та диверсанти, які мають на меті вбити Президента Зеленського чи взяти його в полон. Проте, він був непохитним. На всі застереження він не реагував, а відповів, що найголовніша причина його бажання поїхати туди, це – люди. (тайм) Британська газета Financial Times теж визнав пана Зеленського «person of the year». Такий вибір аргументує наступним чином: «Зеленський став втіленням мужності та стійкості українського народу у його боротьбі проти російської агресії» [63]

Також з початку повномасштабної війни Президент отримав численні нагороди та ордени.

Наприклад, 28 липня 2022 року Президент Литви під час візиту до Верховної Ради вручив Зеленському найвищу нагороду їхньої країни – Орден Вітовта Великого. Це – орден із золотим ланцюгом, який вручають литовському або іноземним главам держав, а також громадянам за особливі заслуги перед Литвою. Гітанас Науседа ствердив, що ця нагорода – історична єдність українських та литовських народів, символ спільної боротьби і боротьби. А також зазначив, що ця нагорода належить Президенту та всьому народу України [6].

Через кілька днів після вторгнення РФ в Україну Латвія прийняла рішення про те, щоб нагородити Володимира Зеленського Орденом Вієстура першого ступеня – найвищим орденом Латвійської держави. Її було вручено за особисту мужність та лідерство українського Президента в захисті загальноєвропейських цінностей.

7 березня 2022 року Президент України отримав медаль Свободи Рональда Рейгана. Посол України у США Оксана Маркарова одержала її від керівника Президентської фундації Рональда Рейгана Фредеріка Раяна. Він наголосив, що ця висока нагорода відзначає незламність духу українців у боротьбі за права, свободи та шанс на щасливе майбутнє, та цим самим надихають весь світ [51].

Наприкінці 2022 року, американське видання Politico визнало Володимира Зеленського найвпливовішою людиною в Європі. Видання зазначало, що Україна вже не вперше страждає від агресії Росії, але цього разу все відбувається по-іншому. І причиною цього виступає якраз Володимир Зеленський, якому Європа довіряє, яким вона захоплюється.

Тож, рейтинг Володимира Зеленського значно зріс після початку війни. Українська та світова спільноти високо оцінили його стійкість та силу духу у такий складний час. Повномасштабна війна, розпочата Росією 24 лютого 2022 року, здійснила значний вплив на особистість Володимира Зеленського як Президента України. Він став символом сили та мужності українського народу у боротьбі за права і свободу.

Популярність Зеленського зросла завдяки його рішучості та сміливості: під час російського вторгнення в Київ, він відмовився від евакуації, не покинув місто та країну, незважаючи на численні загрози його життю. Натомість, він звертався до українців та до світової спільноти з закликом надати допомогу. Президент демонстрував впевненість у своїх силах, у силах Збройних Сил та в силах усього українського народу. Він завжди закликає до єдності та опору. Завдяки цим факторам рівень довіри до Зеленського значно зріс. Згідно з опитуваннями, 93% українців підтримують діяльність Президента, а найвища підтримка – на заході країни – 85%.

Між іншим, після початку війни кардинально змінилась ритміка Зеленського щодо Росії. До 24 лютого Президент вживав більш м'яку лексику стосовно РФ, також сподівався на дипломатичне мирне рішення конфлікту на сході України, та закликав до цього. Однак вже після 24 лютого Зеленський став більш жорстким у висловленнях. Він назвав російську агресію «геноцидом», «війною проти цивілізованого світу». Президент також закликав до посилення санкцій проти Росії, та до надання Україні більшої військової допомоги.

Російська агресія – жорстока та безжальна; така, яка не заслуговує прощення чи підбору політкоректних висловів. Окупанти обстрілювали і продовжують обстрілювати цивільні об'єкти: лікарні, школи, житлові будинки. Росія своїми діями показує, що не готова до миру.

Така зміна риторики змогла надихнути українців і зміцнити їхній бойовий дух, який важливий у такий важкий час. Окрім цього, це спричинило більшу прихильність міжнародної громадськості, та отримання військової допомоги.

Збройна допомога Україні від США та інших країн – одна з ключових факторів, який дав можливість Збройним Силам України чинити опір російським військам. Наприклад, Сполучені Штати – лідер з надання допомоги: від початку війни було надано допомогу на суму близько 33 мільярдів доларів. Велика Британія надає броньовану техніку, танки далекобійні ракетні установки, артилерійські системи вогню, боеприпаси. Варто відмітити, що саме в Британії наші військові відбувають військові навчання, запозичаючи досвід. Країни Європейського Союзу виділили 3,6 мільярда євро на необхідну воєнну техніку, а 485 мільйонів євро – на гуманітарну допомогу [19].

Володимир Зеленський звертався до урядів різних країн світу з закликом допомогти Україні в боротьбі за свободу. Він зустрічався з багатьма лідерами для обговорення ситуації в країні. Завдяки міжкультурному діалогу Президента вдалось отримати суттєву підтримку від світової спільноти. Більшість країн визнала Росію країною-агресоркою. Зокрема, вагомим результатом вважається надання Україні

статусу кандидата на вступ до ЄС та НАТО. Крім того, це дозволило Україні зберегти незалежність і робити це досі, а також відбити значну кількість територій, захоплених раніше Росією.

Належну увагу слід приділити гуманітарній допомозі, яку надали іноземні країни українським біженцям. Різні міжнародні організації допомагають українцям: ООН, Червоний Хрест, ЮНІСЕФ, Європейський Союз. Вони забезпечують: продовольчу допомогу у вигляді продуктів харчування та інших товарів першої необхідності; медичну допомогу у вигляді медичних препаратів, обладнання та медичних послуг; житло в центрах для біженців або в сім'ях; освіту в школах, університетах інших держав; психологічну допомогу у вигляді консультацій та вирішенні ментальних проблем. Все це також є наслідком ефективно побудованої комунікації Президента з представниками інших країн.

Незважаючи на такий високий рівень підтримки, все ж повномасштабна війна підкинула ряд численних викликів, внаслідок яких Зеленський був вимушений прийняти важкі рішення, які можуть нести як позитивний, так і негативний вплив.

Першим і найголовнішим рішенням було оголошення про введення воєнного стану на всій території України. Це було необхідним для вжитку заходом, але його впровадження призвело до обмеження конституційних прав і свобод, таких як: свобода слова, доступ до інформації та свобода пересування.

Свобода слова, гарантію якої забезпечує стаття 34 Конституції України, полягає у можливості вільно висловлювати свою думку та переконання щодо будь-яких сфер діяльності. Проте, під призмою воєнного стану, це право певним чином обмежується, задля збереження національної безпеки держави.

Доступ до інформації, який теж входить до складової статті 34 Конституції України, це запорука демократії. Але в умовах війни також задля збереження обороноздатності держави та задля уникнення жертв, варто це право обмежувати. Особливо, якщо інформація стосується перебігу подій на фронті або результатів

бойових дій, то вона потребує ретельного аналізу фахівців з військової цензури, і аж потім ухвалюється рішення щодо доцільності поширення.

Стосовно свободи пересування, то йдеться про обмеження перетину кордону для військовозобов'язаних чоловіків віком від 18 до 60 років. Без спеціального дозволу вони не мають права виїжджати за межі України. Винятками є чоловіки, які: мають трьох і більше неповнолітніх дітей; є єдиними годувальниками в сім'ї; мають інвалідність I та II групи. Якщо чоловік не володіє дозволом на виїзд за кордон, він може бути затриманий при спробі перетину кордону. Робиться це для забезпечення оборони та захисту країни. Росія продовжує атакувати території України, і держава потребує всіх можливих ресурсів для безпеки.

Але, подібні обмеження мають певні негативні наслідки: відсутність контакту з близькими, які за кордоном; неможливість виїхати в інші країни для роботи чи навчання; виникнення психологічних проблем (стресу, тривоги чи депресії). Окремо доцільно виділити економічні загрози внаслідок обмежень перетину кордону. Чоловіки, які не можуть виїхати за кордон, не можуть працювати там, і внаслідок чого, не матимуть можливості надсилати гроші сім'ям в Україну. Це сприятиме зниженню доходів сімей і погіршення матеріального становища.

Доцільно буде згадати про ще одне рішення уряду Президента України, а саме про інтеграцію об'єднаного телемарафону – «Єдині новини». У перші дні вторгнення російські загарбники влучали у телевізійні вежі з метою відгородити народ від достовірної інформації від українських ЗМІ. Очевидно, що такій масовій атаці на інформаційний простір України важко було б протистояти кожному окремо, тож було прийнято рішення про об'єднання сил. Тож, 24 лютого було запущено спільний марафон, до якого входили «1+1», «Інтер», «Перший», «ICTV», «Рада» та «Україна». Він був створений для забезпечення українців своєчасною та достовірною інформацією про війну, події на фронті, гуманітарну ситуацію та інші воєнні аспекти; для об'єднання українців та для підтримання їхнього бойового духу. Складається телемарафон з випуску новин, токінгів, а також з репортажів з місць бойових дій.

Транслюється він цілодобово без перерв: варта змінюється о 0:00, 6:00, 12:00 та 18:00, тобто кожна компанія веде мовлення протягом шести годин. «Єдині новини» доступні в Україні та за кордоном.

На даний момент, телемарафон «Єдині новини» продовжує транслюватись і дотепер. Це одне з основних джерел інформації для українців, яке гарантує доступ до правдивої інформації. Марафон виступає рушійним фактором в контексті об'єднання нації, підтримки духу та вселяння надії та віри в перемогу.

Повномасштабне вторгнення, яке розпочалось 24 лютого 2022 року, суттєво змінило перебіг світових подій. Як неодноразово стверджувалось, Росія оголосила війну не лише Україні, а й усьому демократичному світу. Окупанти чинять жорстоко та безпринципно: руйнують будинки, школи, садочки, лікарні; «мародерять»; гвалтують молодих дівчат, жінок, навіть дітей; Все це виникає хвилю обурень, презирство, посилення санкцій, тотальний бойкот РФ. Україна отримує підтримку від світової громадськості, а цим самим, збільшує свій шанс на перемогу.

Важливу роль у перебігу російсько-української війни відіграє Президент України, який також є Головнокомандувачем. Володимир Зеленський відзначився своєю сміливістю та мужністю, став символом єдності українського народу. Його ефективна комунікація у внутрішній та зовнішній політиці відіграє значну роль у зміцненні позицій України на світовій арені. Загальновідомим фактом є те, що президент – це обличчя країни. У цьому випадку, Україна володіє обличчям хоробрим, стійким та мужнім. Але президент – це не лише складова бренду країни, це також і запорука прийняття суспільно важливих рішень, ухвалення воєнних стратегій для успіху на фронті.

В умовах воєнного стану, від дій Головнокомандувача напряду залежить доля країни. Зеленський стикається з рядом викликів, які необхідно вирішувати негайно. Часом способи вирішення їх можуть викликати хвилю обурень у народі. Проте, громадянам варто пам'ятати, що президентські рішення, подобаються вони чи ні, ухвалені на користь національній безпеці країни та її обороноздатності. В умовах

цифрового прогресу, сучасні війни характеризуються наявністю двох видів фронту: традиційний бойовий та новітній інформаційний. Цей критерій значно ускладнює перебіг війни, адже інформаційна війна важче піддається контролю. Загалом, інформаційний простір нелегко зберегти та не допустити, наприклад, витоку інформації чи хакерської атаки. Тож все це сприяє тому, що під час війни часто варто вдаватись до серйозних та подекуди ризикованих рішень для державного блага.

Загалом Володимир Зеленський внаслідок розгортання війни в країні, став більш серйозним та відповідальним лідером. Численні виклики загартували його та зробили його дії більш послідовними. Враховуючи всі позитивні та негативні аспекти його президентства, Зеленському таки об'єднатись з народом більше: він розуміє, що українці сповнені прагненням боротьби за свою країну, і не збирається їх підводити. Президент є уособленням надії українців на краще майбутнє. Він вселяє віру в те, що Україна перемає темряву і над нею обов'язково повстане сонце.

Висновки до II розділу

Було розглянуто біографію Чинного Президента України. Тож, Володимир Олександрович Зеленський – цікава та незвичайна особа, яка завжди користувалась популярністю у медійному просторі України. Він побудував успішну акторську кар'єру, став популярним коміком. Після активної участі в КВК, започаткував команду «95 Квартал». Згодом Зеленський розпочав співпрацю з «Інтер» та «1+1»: вів телешоу, став власником «Вечірнього кварталу» (похідного від «95 Кварталу»). Його команда відзначалась не лише численними концертами, а й написанням сценаріїв до фільмів та мюзиклів. Словом, Володимир Зеленський та «Квартал» стали невід'ємною частиною українського телебачення.

Аналізуючи політичний шлях Зеленського, можна стверджувати, що все розпочалось у Новорічну ніч, коли Україна готувалась до зустрічі Нового 2019 року: «1+1» замість традиційної привітальної промови Президента транслювало виступ Зеленського, у якому він, відзначивши, що обирає шлях змін, пообіцяв українцям подати свою кандидатуру на президентські вибори. З тих пір розпочалась нова

сторінка у політичному житті України. Тривала активна піар-кампанія із застосуванням соціально-медійної стратегії: ведуться соцмережі, ширяться різноманітні челенджі з метою налагодити безпосередній зв'язок з громадянами. Це виявилось успішним рішенням, внаслідок якого на виборах Зеленських отримав 60% з 73% саме від молодих людей 18-29 років. Здійснивши аналіз піар-кампанії, можна розуміти, що акцент був здійснено правильно. Якщо детальніше, то відомо, що Володимир Зеленський у політичному просторі 2019 року мав статус далеко недосвідченого політика, у якого були тільки «наполеонівські» плани, велике бажання змін та неймовірні амбіції. Старше покоління українців, яке пережило роки життя в Радянському Союзі, період кризи у період становлення незалежності України, а потім ще й Революцію Гідності та збройний конфлікт на сході, внаслідок яких загинуло дуже багато людей, більш прискіпливо ставилось до кандидатів, адже і так пройшли багато у житті. Тож кандидат, який не має жодного досвіду у політиці, викликав певні обави. Тим паче, старшій генерації було страшно ставати на шляху кардинальних змін, легше було дотримуватись стабільності.

Іншою справою була молодіжна аудиторія. Молодь, зокрема студентство, завжди було рушійною силою, яка прагнула кращого життя та великих змін. Молоді, амбітні люди ніколи не боялись «вітру перемін». Тож образ «нового обличчя» Володимира Зеленського став тут позитивним аспектом. Головними принципами сучасної молоді є відкидання усіх стереотипів, вільне проявлення себе з усіма особливостями, тож образ кандидата в президенти без політичного досвіду не лякав їх, а навпаки, ототожнювався з можливістю жити краще в Україні. Тим паче, Зеленський завжди створював профіль простої та розуміючої людини, яка на рівні з народом, а не вище них через статус. Він завжди усміхався, жартував, поведився невимушено: на фоні з політичними діячами, які завжди були серйозні, стримані та подекуди навіть понурі, Володимир Зеленський виглядав по-особливому. І така особливість теж позитивно вплинула на думку молоді, адже як вказувалось вище, молодь старається відкидати стереотипи.

Проте, не тільки новизна образу здійснила вклад у позитивні результати Зеленського на виборах 2019 року. Варто згадати ще неофіційну частину його передвиборної агітації, яка розпочалась ще заздалегідь. Йдеться про серіал «Слуга народу», який припав до вподоби численній аудиторії. Образ простого та справедливого вчителя Василя Голобородька, який бореться з пафосом політиків та жахливою корупцією, привернув прихильність. Внаслідок цього відбувся певний перетин меж: Володимир Зеленський уособлював Василя Голобородька чи навпаки? І за кого голосували українські виборці: за Володимира Зеленського чи за героя, роль якого він зіграв, в надії втілити сюжет серіалу в реальність?

На посту Президента Володимир Зеленський зіштовхнувся з численними викликами, тому що медійне та політичне життя володіють значною відмінністю. Від лідера країни безпосередньо залежить доля держави і її громадян, тому Зеленському потрібно було діяти обдуманно і стратегічно, ухвалюючи виважені рішення. Для цього потрібно було багато вчитись та працювати над вдосконаленням. Тим паче, на час його каденції випав період глобальних змін в Україні та світі. Окрім внутрішніх проблем, які він вирішував (боротьба з корупцією, олігархією, підняття рівня економіки), Зеленському також було потрібно боротись з глобальною проблемою, а саме з пандемією коронавірусу, яка припала на 2020 рік. Необхідним стало введення обмежень, налагодження системи освіти в карантинних умовах, сприяння економіці у важкий час. Крім того, важливим було здійснити вакцинацію населення, що було важким викликом через страх населення внаслідок поширення міфів. COVID-19 значно вплинув на життя українців, а також став рушійною силою у контексті змін. Уряд почав прикладати зусилля для покращення рівня цифровізації: покращив доступ до Інтернету, почав забезпечувати заклади освіти потрібним оснащенням, впровадив відповідні курси. Зокрема, внаслідок цього було створено «Дію» - мобільний застосунок, який містив перелік доступних послуг, документи для підтвердження особи, а також онлайн курси для покращення знань. Президент вважає це великим досягненням для України, а також назвав її «державою у смартфоні».

Крім цього, варто зазначити, що Президент Зеленський почав керування державою, яка боролась зі збройною агресією на сході. Він обіцяв зупинити кровопролиття якнайшвидше, проте, на жаль, цього поки що не вдалось зробити. Але, незважаючи на це, він зробив багато: провів обмін військовополоненими, запроваджував численні соціальні і фінансові допомоги учасникам бойових дій та їхнім родинам, а на перемовинах з ЄС і НАТО ставив питання збройного конфлікту першим.

24 лютого 2022 року все змінилось: з фази збройного конфлікту на сході України ситуація зросла до повномасштабного вторгнення на всю територію України. Війна стала великим ударом для нашої країни та всього світу, тому важливим було діяти рішуче. Власне, те, що вдалось зруйнувати плани Кремля на «Київ за три дні» - це перемога Президента та всього народу України.

Внаслідок цього Зеленський став символом української єдності та мужності у боротьбі за свободу. Він покращив свій імідж на міжнародній арені, завоював прихильність та повагу зі сторони міжнародної спільноти, доказом чого є численні іноземні ордени та нагороди, які вважаються найвищими у їхніх країнах.

Тож, підсумовуючи, можна констатувати факт, що особистість Володимира Зеленського як Президента України формувалась протягом його каденції: на початку він відзначався своєю амбітністю та бажанням кардинальних змін, згодом, незважаючи на відсутність досвіду та знань, активно працював над собою, радився з професіоналами. Тепер, внаслідок 4 років президентства Володимир Зеленський став більш впевненим лідером, який ухвалює успішні та стратегічні рішення для добробуту країни.

III РОЗДІЛ

АНАЛІЗ ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО ДИСКУРСУ

ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО

3.1 Виступи та звернення Президента: мовні засоби та комунікативна стратегія

О. Євланова, посилаючись на чеського дослідника С. Барточка, служно зауважує, що жанри президентського дискурсу мають певні ознаки. По-перше, відзначимо статусно-рольову природу мовної поведінки голови держави, обумовлену високим соціальним статусом, оскільки за президентом громадяни визнають право на організаторську, ідеологічну та управлінську роль. По-друге, президентській промові також властива функція управління державою, боротьби за реалізацію та втримання влади. Текст з такими функціями створює нові політичні події, оскільки він впливає на знання масового адресата, систему оцінок та думок, спонукає до дії. Спостереження показали, що усна публічна промова президентів виконує переважно інформаційну функцію, тобто цілеспрямований відбір фактів; пізнавальну функцію, коли політичний текст виступає джерелом, засобом і способом соціального пізнання; функцію конструювання загальної думки, яка полягає у зміні уявлення масової аудиторії щодо позиції лідера країни з важливих державних питань [16, с. 54].

Виокремлюємо такі типи промов В. Зеленського: 1) великі програмні виступи, де зазначається система уявлень та поглядів, формується політичний курс; 2) виступи на форумах, конгресах та інших заходах перед широкою аудиторією (як правило – привітальні промови). Однак інколи політичний лідер використовує такі виступи як привід для важливих заяв стратегічного значення; 3) виступи на мітингах, масових заходах, які містять певний набір гасел, лозунгів та знаходять підтримку в учасників мітингу; 4) на зустрічах з вузьким колом людей (керівниками, спеціалістами); 5) виступи на святкових та протокольних зустрічах, що є частиною протокольних

обов'язків лідера; 6) святкові звернення; 7) звернення до військового складу бойових частин на лінії фронту.

За словами Н. Кондратенко, «під час російсько-української війни набув поширення порівняно новий мовленнєвий жанр політичного дискурсу, вияскравлений у президентській риторичі В. Зеленського, – відеозвернення. Динамічний характер цього жанру та його інтерактивність, посилена за допомогою відео- та аудіозасобів, потребувала актуалізація мовних засобів впливу на адресата, серед яких пріоритетними є засоби експресивного синтаксису. Найбільшою мірою в президентському дискурсі В. Зеленського представлено синтаксичні повтори (анафора, епіфора, епанафора), синтаксичний паралелізм, антитеза, період і риторичні запитання. Широкий спектр використання фігур і прийомів експресивного синтаксису в президентському дискурсі свідчить про врахування досягнень риторики та лінгвістики впливу під час підготовки відеозвернень Президента України» [17, с. 52].

Володимир Зеленський вважається одним із найяскравіших політичних лідерів сучасності. Його перемога в президентських виборах 2019 року була пов'язана саме з харизмою, комунікабельністю та здатністю до емоційного впливу на аудиторію.

Усім відомо про важливість президентського дискурсу у міжкультурному діалозі, адже саме промови та їх стиль, вміння контактувати з аудиторією, рівень володіння державною мовою забезпечують успішну репутацію на світовій арені. А у випадку з Зеленським така стратегія володіє подвійною важливістю через те, що саме цим він завоював прихильність виборців, та, незважаючи на відсутність належного досвіду у політиці, здобув президентське крісло.

Володимир Зеленський – талановитий та досвідчений актор, який володіє багатим художнім словниковим запасом. За допомогою цього, він дуже часто «викручується» від незручних запитань. Зеленський побудував свій образ на технології емоційної солідарності з громадянами. Він спроможний відчувати і співпереживати емоціям інших людей. Внаслідок цього він завоював довіру народу, який навіть почав закривати очі на певні його недоліки в ході керування країною.

Загалом, у своїх виступах він використовує яскраві мовні засоби та ефективні звороти. Наприклад, емоційні слова, такі як: любов, жаль, ненависть, гордість. За їх допомогою можна викликати сильні почуття у людини та привернути увагу до спікера. Тим паче, якщо зачепити емоції аудиторії, то вона точно запам'ятає виступ.

Зеленський часто вдається до епітетів, щоб зробити виступ більш яскравим: «золотий вік», «чорний день», «світле майбутнє».

Президент часто звертається до громадян просто, без зайвих, давно всім знаних канцеляризмів, таких як «панство», «шановні», які могли б побудувати певну дистанцію між політиком та народом. Натомість, Зеленський надає перевагу такому варіанту: «брати і сестри», «українці» – це дозволяє йому створити атмосферу близькості, довіри та стати більш «народним».

Важливим фактором є digital тактики, до яких вдається Президент: він використовує соціальні мережі та відеоконференції для комунікації з аудиторією. Це створює можливість живого діалогу та зближення аудиторії до політика. Крім того, Зеленський володіє своїм особистим неформальним стилем мовлення, який також позитивно впливає, особливо на молодь, для якої такий образ «свого» політика став ідеальним варіантом лідера країни.

Проте, при аналізі прес-конференцій з участю Володимира Зеленського виникає висновок, що він може «вийти з себе», почуватись ніяково та роздратовано тоді, коли щось йде «не за планом». Прикладом є суперечка з добровольцями у Золотому 2019 року внаслідок запитання одного з них про те, чи збирається Президент зустрітись з ветеранами для обговорення акцій. В результаті Зеленський, роздратувавшись, відповів, що приїхав обговорити заплановане розведення, а не акції [48]. Наступним подібним прикладом може слугувати прес-конференція у роковини початку великої війни. Якщо детальніше, то журналістка 5 каналу – каналу головного опонента Зеленського – поставила Президенту непросте запитання, здійснивши доволі контроверсійний вступ, акцентуючи на тому, що їхній телеканал відключили з

цифрового етеру. На це Президент вибухнув та відреагував доволі агресивною відповіддю [19].

Російське вторгнення в Україну 2022 року стало серйозним викликом для Президента Зеленського та народу України. Щоб об'єднати українців та заручитися підтримкою міжнародної спільноти, Зеленський виступав з численними промовами та відео зверненнями в соціальних мережах. Особливістю їх була стратегічно обдуману комунікативна стратегія з використанням відповідних мовних засобів.

Варто розпочати з експресій, які складаються з різноманітних повторів: таким чином добиваються спонукання до дій, також виражають емоційність мовлення та допомагають створити напружений монолог. Повтор висловлює тотожність лексики та граматики, та, водночас, утворює логічну побудову тексту з внутрішньою симетрією. Ось наприклад, аналізуючи виступ Президента на засіданні Ради Безпеки ООН 5 квітня 2022 року, можемо спостерігати повтор слова «мир»: «Мир потрібен Україні. Мир потрібен нам. Мир потрібен Європі. Мир потрібен світу» [19]. Таким чином спікер (Володимир Зеленський) здійснює акцент на ключовому факторі, актуальному в період війни, а також закликає міжнародну громадськість до допомоги, доводячи те, що якщо не перемогти Росію на теренах України та не домогтися миру, то окупанти можуть піти далі та позбавити цього миру інших.

За наступний приклад беремо виступ Зеленського 24 березня 2023 року: «...але Україна тримається мужньо! Ціною тисячі життів. Ціною зруйнованих міст. Ціною майже мільйонів переселенців». У цьому випадку Президент звертає увагу на те, що кожного дня гинуть люди, віддаючи життя за добробут та свободу України [**Ошибка! Источник ссылки не найден.**]. Повтори застосовуються і в процесі злиття висловлень воєдино. Наприклад, на промові з нагоди Дня перемоги над нацизмом 9 травня 2022 року, Зеленський говорив: «Вигнали нацистів з Луганська, вигнали нацистів з Донецька, звільнили від окупантів Херсон, Мелітополь, Бердянськ. Вигнали нацистів із Ялти, Сімферополя. Звільнили від нацистів Маріуполь». Таким чином звертається увага на те, що російські бійці – окупанти, нацисти, які

характеризуються своєю безпринципністю та жорстокістю [Ошибка! Источник ссылки не найден.].

Зокрема, повторення Президент може використовувати для підтримки народу України, який знаходиться у депресивному стані через невідомість та страх війни, яка може затягнутись. Робить він це, наприклад, за допомогою звороту «Це лише питання часу...»: «... коли ми зможемо повернути всіх депортованих українців додому;», «... коли всі наші люди відчують, що таке мир...». Таким чином в людей вселяється надія та віра в те, що скоро все буде добре, головне не здаватись і підтримувати ЗСУ [19].

Також приклади можуть бути наступні: під час звернення 3 березня 2022 року Президент сказав: «Минув іще один день. Ще один день з багатьох, які поступово, важко, але неухильно наближають нас до миру»

«Ми з вами маємо діяти прагматично, щоб досягти нашої мети. А наша мета – це наша територіальна цілісність...» [19].

«Ми пережили ніч, яка змогла зупинити історію. Історію України. Історію Європи» - акцент робиться на тому, що події сьогодення несуть важливість та сильний вплив на історію України та Європи [36]. З урахуванням того, що ситуація надзвичайно важка, той факт, що «ми пережили ніч» збільшує почуття гордості, призводить до більшої єдності та неабияк впливає на емоційний стан аудиторії.

Подібний підхід допомагає підкреслити емоційний спектр мовця, наголосити на намірах його промови та, врешті-решт, таки домогтися потрібного результату, закладеного у причину виголошення тієї чи іншої промови.

Наступний аспект – антитеза. Згідно з лінгвістикою, вона використовується для протиставлення понять, тобто містить у собі антоніми. Наприклад, у виступах Зеленського маємо наступне: «Ми наголошуємо, що не Україна обрала шлях війни. Але Україна пропонує повернутися на шлях до миру» - промова датована 24 лютого 2022 року. У такому випадку, лідер протиставляє два поняття: «війна» з негативною асоціацією та «мир» з позитивною. Наступне – «Нічого українського не віддамо, а

чужого нам не треба» - акцент на тому, що в Україні забирають її територію, права, свободи.

«Нашу землю засівали кулі і снаряди, але жоден ворог не зміг пустити там коріння... У нашому небі літали ворожі стріли й ракети, але нікому не дано затьмарити нашу блакить» [19] – підбадьорює бойовий дух українців, наголошуючи на її силі та можливості стримувати ворога та давати йому відсіч.

У фразі «Уся Європа хоче миру. Уся Європа не хоче, щоб поле бою було перенесене з Маріуполя в Будапешт або з Харкова у Краків, або з Чернігова у Вільнюс» - в даній ситуації використовується повтор та антитеза – для акценту на занепокоєнні Європи та її інтересі в перемозі України [19].

Тож, можна підсумувати, що навик ведення комунікації та налагодження контакту з аудиторією – це сильна сторона Володимира Зеленського, який володіє медійним досвідом у минулому. Працюючи багато років на сцені, він навчився використовувати відповідні звороти, підсилюючи їх мовними засобами. Здебільшого, Президенту України вдалось досягти такої прихильності української та міжнародної спільнот саме завдяки цьому. Він активний у соціальних мережах та постійно підтримує контакт з багатьма лідерами інших країн.

З 24 лютого Зеленський постійно записує звернення до народу, за допомогою чого намагається заспокоїти народ, який вже втомлений від тривалої війни. З розгорненням повномасштабної війни, у лексиці Президента дедалі частіше з'являються згадки про «захисників і захисниць», «героїв і героїнь», «нашу спільну перемогу». Таким чином, він об'єднує українців, мотивує їх до подальшої боротьби, вселяючи надію на краще.

Це – надзвичайний президент, який зумів об'єднати українців у боротьбі проти російської агресії, а в додаток, зосередити увагу Європи та світу на цій глобальній трагедії. Він є символом надії для України, і має всі шанси увійти в українську історію як один з найуспішніших лідерів України та навіть світу.

3.2. Ставлення українців до Володимира Зеленського: аналіз та оцінка

З самого початку підтримка Володимира Зеленського була надзвичайно високою та історичною для України. Про це говорить факт його результатів на виборах – 73% [8].

У передвиборчій агітації весною 2019 року Зеленський представив себе як антикорупційний кандидат, який обіцяв змінити старий політичний лад та змінити країну та стан її економіки, зокрема. Його кампанія була спрямована для проведення паралелі, тобто на акценті тих справ, якими незадоволені українці з одного боку, та тому, що може принести Україні він, з іншого боку. Кандидат тобі пообіцяв проведення рішучих реформ на ліквідацію корупції, покращення умов для бізнесу, а також на забезпечення прозорості та відкритості влади. Тож, найголовнішою причиною початкової підтримки зі сторони громадян було сподівання на нову в політиці людину та бажання бачити прогресивну та кращу країну.

Проте, згодом, коли Володимир Зеленський вже став президентом, він зіштовхнувся з різноманітними важкими ситуаціями та викликами. Це здійснює вплив на його репутацію та оцінку зі сторони народу, внаслідок процесу прийняття рішень ним щодо цих проблем.

Зеленський, як будь-який інший лідер, не зміг уникнути критики зі сторони громадян. Причиною цього може бути діяльність уряду та апарат прийняття рішень ними. Громадяни можуть бути невдоволеними ефективністю реформ, прийнятими рішеннями чи процесом ухвалення їх, рівнем економіки внаслідок управління чи іншими політичними аспектами. Також Президент, як особа публічна, може отримувати критику стосовно образу, стилю комунікації чи поведінки. Наприклад, внаслідок недостатнього знання дипломатичного етикету, президент міг допускатись помилок під час міжнародних переговорів, дипломатичних зустрічей. А це, у свою чергу, підривало імідж країни на міжнародному рівні, і саме тому викликало хвилю обурень зі сторони українців.

У вересні 2019 року ставлення українців до Зеленського почало різко погіршуватись. Такі винятки зробив КМІС. За їхніми даними, оцінка дій Президента України порівняно з початком листопада 2019 року, наприкінці місяця вона погіршилась на 10 процентних пунктів у схваленні його роботи [**Ошибка! Источник ссылки не найден.**].

За результатами опитування, 2020 року близько 50% висловили свою довіру до Президента України. Порівняно, з 2019 роком, коли показники були на рівні 68%, то рівень довіри до Зеленського впав.

Тоді політологи твердили, що у будь-якого уряду початкові результати та результати після певного періоду правління можуть суттєво відрізнятись. Хоча, аналізуючи ситуацію, можна сказати, що Володимир Зеленський і його політична команда не занадто суттєво страждають від критики народу, як це було з попередніми урядами. Ключовим фактором є те, що громадяни давали шанс уряду, який прийшов до влади без досвіду у політиці, з надією на те, що все ще попереду, і вони навчаться керувати країною.

З розгортанням повномасштабного вторгнення Росією українці стали більш позитивно ставитись до влади. Сталося це у зв'язку з тим, що високопосадовцям вдалось привернути до себе українську спільноту, об'єднати її задля оборони, стабілізувати ситуацію та вселити надію у швидку перемогу. Важливу роль зіграло і те, що представники влади залишились у Києві, коли столиця була оточена російськими окупантами.

Згідно з опитуваннями серед громадян України, станом на 2023 рік, 75% висловили повну довіру Володимиру Зеленському. Хоч Зеленський спочатку, у 2019 році, заявив, що не має наміру на балотуватись на другий термін, тепер, під впливом повномасштабної війни, його думка змінилась. Він зазначив, що піде на другий термін, якщо війна триватиме. Хоча, ще до війни, результати були меншими: у грудні 2021-го року 27% респондентів довіряли Зеленському.

За результатами дослідження Київського міжнародного інституту соціології, 86% українців вважають, що Володимир Зеленський ефективно справляється як Верховний Головнокомандувач. Тобто, громадяни України здебільшого довіряють його здатності керувати військовими справами в країні. До порівняння, таке ж саме опитування було проведено у листопаді 2021 та у січні 2022 – тоді у можливості Зеленського ефективно об'єднати та керувати обороною держави вірило менше третини опитаних. Тож, підсумок наступний: погляди українців кардинально змінились, і зараз українці вірять у ефективність його діяльності як Головнокомандувача [8].

Соціологічна група «Рейтинг» 21 лютого оприлюднила результати дослідження «Як війна змінила мене та країну. Підсумки року». Аудиторією дослідження було населення віком від 18 років в усіх областях окрім окупованих. Здійснено його було на основі випадкової вибірки мобільних телефонних номерів, на платформі Rating Online. Отож, в результаті дослідження було виявлено, що рівень довіри до Президента зріс з 36% до 90%. Якщо у 2021 році українці мали здебільшого негативну думку про країну та уряд, то тепер все кардинально змінилось: тепер Україна характеризується високим рівнем довіри до військового командування, політичної верхівки. Громадяни вірять у нашу перемогу, відчують впевненість та гордість за свою державу і співвітчизників, а також дійсно прагнуть змін та інтеграції в європейський соціум [8].

Але те ж саме опитування також підтверджує факт, що порівняно з квітнем 2022 року українці більше вагаються при оцінюванні діяльності Зеленського. Хоч, загалом, довіра залишається на високому рівні, проте все не так однозначно, як було 2022 року. Наприклад, у лютому 2023 було висунуто наступне питання: «Наскільки ви схвалюєте чи не схвалюєте діяльність Президента України Володимира Зеленського?». Результати такі:

58% - цілком схвалюю діяльність Зеленського

33% - скоріше схвалюю діяльність Зеленського

4% - скоріше не схвалюю діяльність Зеленського

3% - не схвалюю діяльність Зеленського зовсім

Натомість у квітні 2022 року при постановці такого ж запитання, результати були наступні:

74% - цілком схвалюю діяльність президента України

20% - скоріше схвалюю діяльність президента України

3% - скоріше не схвалюю діяльність президента України

2% - зовсім не схвалюю діяльність президента України **[Ошибка! Источник ссылки не найден.]**.

Але уваги також заслуговує розгляд проблеми того, чи «мають право» військові на критику Зеленського? Постановка саме такого питання виникає через інцидент 2020 року. Детальніше: український військовослужбовець поширив пост у соцмережах, в якому в грубій формі розкритикував діяльність Володимира Зеленського. Внаслідок цього він отримав сувору догану. Військовослужбовець не визнавав своєї вини, а інтерпретував таку свою дію, як право на свободу слова. Проте, уряд висловив, що «статутом внутрішньої служби ЗСУ встановлюється певний порядок звернення військовослужбовців» **[Ошибка! Источник ссылки не найден.]**.

Внаслідок аналізу критики Президента України, Володимира Зеленського, можна зрозуміти, що його президенство, як і будь-якого іншого політичного лідера, володіє позитивними і негативними оцінками. Незважаючи на початкову підтримку його особи та вражаючий мандат, який надали 73% голосів в його користь на виборах 2019 року, час підтвердив той факт, що кожен лідер, рано чи пізно стикається з хвилею критики у свою адресу. Позитивні аспекти президентства Володимира Зеленського супроводжуються оцінкою його успішного провадження публічних виступів, презентації країни на міжнародній арені, завоювання прихильників в Україні та світі навіть фактом своєї цікавої біографії. Тим паче, Володимир Зеленський пообіцяв те, на чому, власне, громадянам України найбільше залежало. Йдеться про радикальні реформи проти корупції, олігархії; про обіцянку припинити кровопролиття внаслідок збройної агресії на території сходу країни. На початку, його популярність була на піку

висоти, рейтинги сягали близько 80%. Але, під впливом часу, невиконання певних сподівань громадян, Президент України та його уряд почали страждати від численної громадської критики у свою адресу. На жаль, цього ніяк не уникнути політичному лідеру. Зазвичай, критика президента є невід'ємною частиною політичного життя, і вона часто пов'язана з діяльністю уряду та результати його роботи. Відсутність виконаних обіцянок, конфлікти у внутрішній політиці, економічні проблеми можуть призвести до негативних відгуків. У такому випадку важливим є не заперечення критики, а прислухання до неї, здійснення аналізу та, в результаті, вжиття заходів для вирішення проблеми і підтримки довіри громадян. Володимир Зеленський повинен зберігати позитивний образ президента для того, щоб забезпечувати відповідний імідж країни, який полягає у високоякісних умовах життя, розвиненій економіці, задоволених громадянам.

3. 3 Імідж Володимира Зеленського на міжнародній арені: соціальнокомунікаційні виміри

Проаналізувавши президентський дискурс Володимира Зеленського у внутрішній політиці, можна розуміти, що від самого початку каденції він позиціонував себе, як політика простого, чесного і справедливого, так званого «свого» у народі, доброго приятеля, на якого можна розраховувати у біді. Підтримував такий образ Зеленський і під час промов на державному рівні та у зверненнях до народу України.

Проте, зовнішньополітичні звернення Володимира Зеленського суттєво відрізняються своїм стилем. Вони характеризуються більшою серйозністю та виваженістю. Під час промов перед міжнародною аудиторією, Президент доносить важливі речі, які мають вплив на апарат прийняття доленосних для України рішень. Він звітує про шлях воїнів ЗСУ в напрямку до перемоги, наголошуючи на досягненнях, висловлює занепокоєння ситуацією, що складається. Таким чином, він працює на здобуття допомоги від світу.

Якщо перегорнути сторінку історії і повернутись до 2019 року – періоду, коли політичний шлях Володимира Зеленського лише починався, то спостерігаємо, що

реакція світової публіки була досить неоднозначна. Іноземні політики і дипломати досить упереджено ставились до кандидата в президенти з акторсько-комічним минулим. Власне, саме слово «комік», «клоун» постійно супроводжувало імідж Зеленського на світовій арені. Його нарікали також і «українським Трампом», що теж несло доволі негативний характер [67].

Наявними прикладами світової реакції на особу Володимира Зеленського є публікації видатних іноземних газет. Зокрема, Bloomberg Opinion зі статтею під заголовком «**A Comedian as President? It's Time to Be Serious**» (з англ. Комік в ролі президента? Час бути серйозним) (посилання на статтю). TIME – «**A Comedian is Leading the Presidential Election in Ukraine**» (з англ. Комік лідирує на президентських виборах в Україні). Цікавим є той факт, що через декілька років, саме ця газета оголосить Президента Зеленського «person of the year» («людина року») [70].

Російські ЗМІ приділяли особливу увагу профілю Володимира Зеленського. Зміст їхніх новинних матеріалів стосовно Президента України постійно супроводжувались глузливим контекстом. Зокрема, його постійно називали коміком. Якщо у певних мовах це лише окреслення виду діяльності, то у російській розмовній часто вживається для опису людини дивної. Прикладами є: «Кандидат-комік: Зеленський оголосив про участь в президентських виборах»; «Росіяни для нас не брати»: комік Зеленський поспілкувався з ветеранами АТО; «У лідери президентських перегонів вирвався комік Володимир Зеленський», «Це не жарт: Комік Володимир Зеленський – головний український політик»; «Президент по приколу: національний проект коміка Зеленського» [0].

Тож, констатуємо, що образ Володимира Зеленського для міжнародної громадськості асоціювався з коміком та актором, а отже вони вважали його дещо несерйозною особою, нездатною очолити країну. Але водночас Зеленський привертав увагу світової спільноти, якраз через оцю особливість.

У виборах 2019 року було певною мірою передбачено результат. Його перемога не була сюрпризом. Але реакція світової громадськості таки стала сюрпризом. Відомо,

що привітання Зеленського з перемогою надсилались без зупину. Посольство США в Україні поширило заяву з привітанням новообраного президента, з висловленням сподівання на подальше партнерство. Потім дзвінок польського президента Анджея Дуди, який ствердив, що такий вибір українців – підтвердження стійкості України на шляху до європейської інтеграції.

Загалом, початкова дипломатія Президента Зеленського характеризувалась своєю неформальністю. Підтвердженням того є ситуація під час зустрічі з главами МЗС Франції та Німеччини, коли він відійшов від суворого дрес-коду і був одягнений у чорну сорочку без краватки із закоченими рукавами. У час хвилі обурень громадськості щодо цього на захист Володимира Зеленського стала глава МЗС Швеції, яка наголосила на тому, що такий цікавий стиль лідера країни у жодному випадку не шкодить його міжнародним перемовинам, навпаки оцінила його бажання бути собою.. Ще одним прикладом є закрита зустріч Президента з віце-президентом США Майком Пенсом, яка проходила у Варшаві. Вона проходила за всіма правилами етикету, але раптово Зеленський звернувся до нього досить неформально із фразою «А чого це ми тут у коридорі стоїмо? Нумо знайдемо місце, де буде зручніше говорити». Такий жест Пенсу сподобався, після цього він висловив свою позитивну думку про Володимира Зеленського [67].

Варто згадати про значний успіх у двосторонніх відносинах з країнами. Йдеться про примирення з Польщею, з якою був тривалий історичний конфлікт. Це обмежувало можливості співпраці із західною сусідкою. Володимир Зеленський під час візиту до Варшави у вересні 2019 заявив про намір скасувати мораторій на пошуково-ексгумаційні роботи, що було найбільш болючим питанням у польсько-українських відносинах. Варшава була вражена таким кроком України, але оцінила його достатньо високо.

Особливої популярності Володимир Зеленський набув з повномасштабним вторгненням на територію України. Тоді він проявив неймовірну силу та мужність, чим завоював серця громадськості. Підтвердженням цього є значні нагороди та

визнання від іноземних країн. Відомо також, що Володимир Зеленський очолив список найвідоміших євреїв від газети «The Jerusalem Post».

Виділяють його прогрес у дипломатії: Президент став більш сміливим, вимогливим та рішучим. Він не боїться заявляти про необхідність жорстких санкцій для Росії, робити акцент на потребі в допомозі світу для того, щоб прогнати ворога. Він здійснює регулярні перемовини з провідними лідерами, такими як Джо Байден, Еммануель Макрон, Анджей Дуда та інші [70].

Якщо до війни провідним фактором його образу була неформальність, то після 24 лютого – це війна в його країні. Хоча навіть в умовах воєнного стану він позиціонує себе як «простий хлопець». Такий хід імпонує світові. Тим паче, дуже позитивно на імідж президента вплинув той факт, що він не втік з Києва, коли він був оточений окупантами, а цим самим виявив сміливість та відповідальність за український народ. Західні ЗМІ звертають увагу не тільки на дискурс президента, але й на його зовнішній вигляд і одяг. Особливістю Зеленського в період війни є зміна його стилю в одязі: замість ділового костюму тепер у нього футболки і штани кольору хакі та кросівки. Таким чином, він єднається з воюючим народом України, передає настрій ЗСУ.

Президент України на сьогодні вважається одним із найгероїчніших особистостей в історії незалежної України та усього демократичного світу. Попри численні загрози з боку російських окупантів, він незмінно залишається на своєму місці, підтримуючи обороноздатність країни та бойовий дух українців.

Американське видання Politico, яке назвало Зеленського найвпливовішою людиною Європи у 2022 році, наголосило на фантастичності того факту, що європейські лідери приїжджають до Києва для того, щоб зробити фото з українським лідером у його футболці кольору хакі. Таке фото з ним стало великою честю для багатьох політиків. Це укріплює його позицію та характеризує Зеленського як дійсно впливового політика. Президент активно підтримує міжнародні зв'язки: контактує з авторитетними особами та організаціями. Він приймає візити президентів, послів, а також здійснює такі візити у відповідь. Підтвердженням сильної позиції Президента

Зеленського є численні визнання «людиною року» за версією TIME, Financial Times, Profil. Також він отримав від іноземних держав ордени, які вважаються там найвищою нагородою, зокрема від Литви, Сполучених Штатів Америки [**Ошибка! Источник ссылки не найден.,Ошибка! Источник ссылки не найден.,Ошибка! Источник ссылки не найден.**].

Тож імідж України та її керманіча перед світовою спільнотою перебуває на високому рівні. Завдяки стратегії Зеленського, Україна стала символом мужності у боротьбі за свободу і право жити у вільній, незалежній країні. У дипломатії Володимира Зеленського також прослідковується значний прогрес. Внаслідок здобуття досвіду, постійного самовдосконалення він став більш рішучим та сміливим у проведенні переговорів. Світова хвиля здивувань факту того, що комік лідирує у президентських виборах в Україні змінилась на захват, повагу та визнання сили духу Президента України.

Висновки до III розділу

У ході аналізу президентського дискурсу Володимира Зеленського було виявлено вдалу комунікативну стратегію з використанням мовних засобів для спілкування з громадськістю. Зважаючи на медійне минуле президента, він достатньо добре оцінює важливість дискурсу у діалозі. Ще від початку він позиціонувався як простий, щирий політик, який завжди допоможе своїм людям, прямо як вірний приятель. Саме таку асоціацію з собою Володимир Зеленський прагнув викликати, формуючи свої промови. Його виступи та звернення вражають своєю доступністю та щирістю. Він говорить прямі речі, необхідні людям, наголошуючи на тому, на чому дійсно залежить народу України. Він вміло комунікує з аудиторією за посередництвом соціальних мереж, таким чином налагоджуючи безпосередній зв'язок та підсилюючи свій образ простого, сучасного та прозорого політика.

Водночас, з міжнародною спільнотою Володимир Зеленський змінює стиль комунікації. Незважаючи на те, що дипломатія Зеленського також характеризується певною неформальністю, все ж він поводить більш виважено у перемовинах зі

світовими політиками. Там Президент піднімав важливі для України та її добробуту питання, аргументує, звітує.

Незважаючи на високі рейтинги Володимира Зеленського, все ж він часто зіштовхується з хвилею критики у свою адресу, як кожен лідер. На початку своєї політичної кар'єри він володіє неймовірно сильною підтримкою громадськості, що було пов'язано з новизною політика та надією на те, що цей новий політик зуміє вивести Україну на новий рівень життя, на кращий. Проте, з часом, рейтинги президента почали падати з погляду на суперечності у прийнятті внутрішньополітичних рішень. Критика супроводжувала Зеленського та його уряд, насувалася хвиля обурення громадян. Проте, після початку повномасштабної війни все кардинально змінилось. Народ України переконавшись у мужності політика, його бажанні підтримати країну і її громадян у такий складний час, після того, як він не покинув Київ і залишився на своєму місці, повернув позитивне мислення в стосунку до Володимира Зеленського. Люди відчули підтримку та захист, надію на краще. Україна достойно почала боротьбу з ворогом, дії були стратегічно правильними та ефективними. І це було заслугою і Президента України.

Щодо оцінки образу Володимира Зеленського світовою спільнотою, то можна стверджувати, що вона є доволі комплексною. Спочатку він вражав своїм образом «новизни» у політиці та привертав цим увагу до себе. Західні ЗМІ не припиняли поширювати відомості про кандидата в президенти, а згодом і президента України з акторським минулим. Були і позитивні, і негативні наративи. Загалом, такий хід у політичному житті України було оцінено високо. Зеленський став символом надії українців на краще майбутнє країни та на її європейську інтеграцію, зокрема. Неформальність його стилю вражала світових політиків та політологів. Президент України поводився та одягався невимушено, зберігаючи образ простого політика з народу. Така стратегія оцінювалась по-різному: дехто вважав це ознакою відсутності знань дипломатичного етикету, а дехто хвалив його прагнення залишатись самим собою та оцінював це достойно.

Початок великої російсько-української війни 2022 року теж заклав зміни у формуванні президентського дискурсу та його іміджу загалом перед світовою спільнотою. Виваженість Зеленського, його прагнення зробити все задля перемоги України, здобуття нею миру, свободи та життя у кращій країні, була оцінена іноземними політичними представниками. Увесь світ захоплювався цією особою: про нього писали у журналах, говорили у теленовинах, світові видання оголошували його «людиною року», іноземні правителі та послы нагороджували найвищими орденами своїх країн. Володимир Зеленський став найвпливовішою людиною Європи. Численна кількість іноземних політиків користувалась можливістю приїхати у Київ, незважаючи на небезпеку, для того, щоб поспілкуватись з Президентом України, зробити фото з ним. Це стало великою честю для них. Його було високо оцінено за рішучість в опорі російській агресії та активній підтримці демократичних цінностей українського народу. Неможливо упустити фактор успішного президентського дискурсу Володимира Зеленського, що став запорукою ефективності його зовнішньої політики та інтересу міжнародних партнерів у бік України.

Підсумовуючи, вдало побудова стратегії президентського дискурсу Володимира Зеленського стала запорукою його позитивного іміджу в очах української та світової громадськості. Завдяки ефективній комунікації, вмілому підборі мовних засобів для висловлення потрібних емоцій, Володимир Зеленський зумів налагодити ситуацію в країні, особливо після 24 лютого 2022 року. Це сприяло стабілізації ситуацію всередині країни, адже потрібні слова Президента змогли заспокоїти людей, повірити їх у власну силу і міць та у перемогу ЗСУ над злом російської агресії. Народ продовжує вірити у те, що скоро над Україною повстане сонце. А у випадку з міжнародним товариством, ефективна комунікація допомогла досягнути прихильності іноземних країн: світ активно підтримує нас, надає гуманітарну та фінансову допомогу, забезпечує військових ЗСУ підвищенням своєї кваліфікації.

Володимир Зеленський так і зберігає свій неформальний образ, чим привертає увагу громадськості та залишає слід у світовій політиці. Стверджують, що український

лідер має шанси увійти у історію, як найвпливовіший лідер сучасності, адже теперішні події суттєво впливають на його образ на державному та міжнародному рівнях.

ВИСНОВКИ

Магістерська робота, присвячена дослідженню президентського дискурсу Володимира Зеленського в контексті міжкультурного діалогу, розкриває головні фактори та аспекти комунікації лідера України та вплив, який вона здійснює на українське суспільство та міжнародну спільноту.

У першому розділі під назвою «Президентський дискурс у контексті міжкультурного діалогу» було вивчено поняття міжкультурного діалогу, а також визначено його роль у сучасному світі. Подібного аналізу зазнало поняття «президентського дискурсу»: було проведено дослідження міжкультурного діалогу крізь призму дискурсу президента: ключові поняття, розкриття їх ролі, зв'язок з об'єктом дослідження.

У другому розділі під назвою «Особистість Володимира Зеленського як Президента України» було детально вивчено політичний шлях Володимира Зеленського: неофіційний початок передвиборчої агітації у вигляді прокату серіалу «Слуга народу», офіційне звернення у Новорічну ніч з обіцянкою балотування в президенти України та зміни життя на краще, особливості піар-кампанії, становлення Зеленського на президентське крісло, перші прийняті рішення, управління країною в період глобальних змін. Також у розділі досліджено вплив російсько-української війни на образ Президента України. За допомогою другого розділу можна краще зрозуміти ключові аспекти біографії та політичної кар'єри Володимира Зеленського.

У третьому розділі «Аналіз президентського дискурсу Володимира Зеленського» детально проаналізовано виступи і звернення Президента: які лексичні засоби було використано та для чого, яка комунікативна стратегія була передбачена та які результати вона принесла. Було досліджено ставлення українців до Володимира Зеленського, їхня оцінка діяльності Президента та його уряду. У наступному порядку

ідентичному аналізу було піддано і оцінку міжнародної спільноти в стосунку до українського президента.

Наприкінці кожного розділу виділяються основні висновки та важливі факти, розкриті внаслідок дослідження кожної з тем підрозділів. Здійснюється акцент на важливості дослідження президентського дискурсу для розуміння комунікації влади та її впливу на соціум. Завдяки роботі можна зрозуміти краще механізми формування образу політичного лідера в контексті міжнародних відносин.

Виокремлюємо такі типи промов В. Зеленського: 1) великі програмні виступи, де зазначається система уявлень та поглядів, формується політичний курс; 2) виступи на форумах, конгресах та інших заходах перед широкою аудиторією (як правило – привітальні промови). Однак інколи політичний лідер використовує такі виступи як привід для важливих заяв стратегічного значення; 3) виступи на мітингах, масових заходах, які містять певний набір гасел, лозунгів та знаходять підтримку в учасників мітингу; 4) на зустрічах з вузьким колом людей (керівниками, спеціалістами); 5) виступи на святкових та протокольних зустрічах, що є частиною протокольних обов'язків лідера; 6) святкові звернення; 7) звернення до військового складу бойових частин на лінії фронту.

Отже, дослідження дискурсу Президента України Володимира Зеленського виявило важливі аспекти стилю комунікації лідера, а також визначило вплив на українців та світову спільноту. Завдяки цьому було підтверджено важливість образу президента країни в політичному контексті, а також підкреслено роль міжкультурного діалогу у формуванні сучасних міжнародних відносин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Батрименко О. В. Соціально-медійна активність президента України у висвітленні російсько-української війни. *Політичне життя*. 2022. №4. С. 79-84.
2. Бацевич Ф. С. Посткомуністичний тоталітарний дискурс в Україні (про один тип політичних текстів). *Динамизм социальных процессов в постсоветском обществе: Материалы международного семинара*. 2001. Вып. II. Ч I. С. 75-85.
3. Бацевич Ф. С. Тоталітарний політичний дискурс: когнітивно-риторичні та комунікативно-мовні ознаки. *Вісник Черкаського університету. Сер. Філологічні науки*. 2001. Вип. 24. С. 110-113
4. Бойченко М. К. Лінгвістичний статус міждисциплінарного поняття харизми. *Нова філологія*. 2022. (85). С 35-45. URL : <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2022-85-5>
5. Бондаренко Н. Storytelling як комунікаційний тренд і всепредметний метод навчання. *Молодь і ринок*. 2019. № 7(174). С. 130-135.
6. Військова допомога Україні: які країни надають підтримку публічно, а хто приховує постачання зброї. *Visit Ukraine*. 2023. URL : <https://visitukraine.today/uk/blog/1840/viiskova-dopomoga-ukraini-yaki-kraini-nadayut-pidtrimku-publicno-a-xto-prihovuje-postacannya-zbroi>
7. Вінтонів М. О., Вінтонів Т. М., Мала Ю. В. Синтаксичні засоби експресивізації в українському політичному дискурсі. Вінниця: ТОВ «ТВОРИ», 2018. 336 с.
8. Вибори під час війни та довіра до Зеленського: скільки українців підтримують президента України зараз? *Visit Ukraine*. 2023. URL : <https://visitukraine.today/uk/blog/2746/vibori-pid-cas-viini-ta-dovira-do-zelenskogo-skilki-ukrainciv-pidtrimuyut-prezienta-ukraini-zaraz>

9. Видання Politico назвало Зеленського найвпливовішою людиною Європи. *Суспільне. Новини*. 2022. URL : <https://suspilne.media/333978-vidanna-politico-nazvalo-zelenskogo-najvplivovisou-ludinou-evropi/>
10. Володимир Зеленський: людина року та почесні нагороди Президента України в 2022 році. URL : <https://visitukraine.today/uk/blog/1300/volodimir-zelenskii-lyudina-roku-ta-pocesni-nagorodiprezidenta-ukraini-v-2022-roci>.
11. Гуйванюк Н. В. Антитетичні семантико-синтаксичні відношення у надфразній єдності та тексті. *Studia Linguistica*. 2011. Вип. 5. С. 43-50.
12. Денисюк Ю.І. Жанрова палітра американського президентського дискурсу. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Серія: Філологічні науки*. 2016. № 16. С. 96-102.
13. Денисюк Ю. І. Президентський дискурс як предмет лінгвістичних досліджень. *Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Філологічні науки»*. 2017. № 1 (13). С. 196-202.
14. Достроково легітимний: чому Захід безпрецедентно швидко визнав перемогу Зеленського. *Європейська правда*. 2019. URL : <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2019/04/22/7095418/>.
15. Дубик В. Невербальні та вербальні засоби комунікації в політичному дискурсі ЗМІ. *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки*. 2013. № 18. С. 3-36.
16. Євланова О. Жанрова стратифікація президентського політичного дискурсу. *Науковий журнал Львівського державного університету безпеки життєдіяльності «Львівський філологічний часопис»*. 2022. № 12. С. 54-60.
17. Завальська Л. В. Комунікативні стратегії президентського дискурсу (на матеріалі промов В. Зеленського). *Вісник Одеського національного університету. Філологія*. 2022. 26(2(24)). С. 30-39. URL : [https://doi.org/10.18524/2307-8332.2021.2\(24\).251849](https://doi.org/10.18524/2307-8332.2021.2(24).251849)

- 18.Завидович В. Аналіз сучасних трансформацій комунікативних стратегій у процесі розвитку комунікативної компетентності офіцерів-прикордонників – майбутніх керівників. *Збірник наукових праць НАДПСУ*. 2022. Т. 29. Т 2. С. 38-44.
- 19.Звернення Президента України Володимира Зеленського 21 квітня 2022 року, 2022. YouTube. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=ppmGG3WWWHU>
- 20.Загнітко А. П. Теорія сучасного синтаксису. Донецьк : ДонНУ, 2007. 294 с.
- 21.Зеленський розпускає Верховну Раду. *Українська правда*. 2019. URL : <https://www.pravda.com.ua/news/2019/05/20/7215527/>
- 22.Зеленський: Якщо мене оберуть президентом, спочатку будуть поливати брудом, потім – поважати, а потім – плакати, коли піду. *Гордон*. 2018. URL : <https://gordonua.com/ukr/publications/zelenskyi-yakshcho-mene-oberut-prezydentom-spochatku-budut-polyvaty-brudom-potim-povazhaty-a-potim-plakaty-koly-pidu-609294.html>
- 23.Зміна АТО на ООС: які нововведення очікуються на Донбасі. *Слово і Діло*. URL : <https://www.slovoidilo.ua/2018/05/04/infografika/bezpeka/zmina-ato-oos-yaki-novovvedennya-ochikuyutsya-donbasi>
- 24.Імідж \"першого\": із чого складається образ Зе за умов війни. *Vesti.ua*. 2022. URL <https://vesti.ua/uk/strana-uk/imidzh-pervogo-iz-chego-sostoit-obraz-ze-v-usloviyah-vojny>.
- 25.Кахович Ю. О. Вплив національних стереотипів на проведення міжнародних переговорів. *Інвестиції: практика та досвід*. 2011. № 7. С. 51-53.
- 26.Повний текст PDF - 78.293 Кб Зміст випуску [Google Scholar] Цитування публікації
- 27.Кондратенко Н. Експресивний синтаксис у президентському дискурсі Володимира Зеленського. *Записки українського мовознавства*. 2022. № 29. С. 313-325.

28. Кондратенко Н.В. Український політичний дискурс: текстуалізація реальності. Одеса : Чорномор'я, 2007. 156 с.
29. Коронавірус: уряд офіційно підтримав закриття кордонів, анонсоване РНБО. *Radio Свобода*. 2020. URL : <https://www.radiosvoboda.org/a/news-koronavirus-uriad-shvalyv-zakryttia-kordoniv/30487852.html>
30. Кучмій О. П. Міжкультурні комунікації: структура і динаміка процесів. *Культура народів Причорномор'я*. 2003. № 37. С. 52-55.
31. Лісовський В. М. Зовнішньополітичний імідж України та її лідера як чинник забезпечення національної безпеки країни. *Регіональні студії*. 2022. № 4. DOI : <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2022.28.14>
32. Магас Н. М. Емоційне забарвлення політичного дискурсу: прагматичний аспект. *Типологія мовних значень у діахронічному та зіставному аспектах*. Вип. 28. 2013. С. 115-124.
33. Мацько Л. І., Сидоренко О. М., Мацько О. М. Стилїстика української мови. Київ : Вища школа, 2003. 462 с.
34. Медвідь О. М. Прагматичні інтерпретації текстів політичного дискурсу. *Вісник Сумського державного університету. Серія «Філологія»*. 2008. № 1. С. 66-71. URL : [http://visnyk.sumdu.edu.ua/arhiv/2008/1\(112\)/13_Medved.pdf](http://visnyk.sumdu.edu.ua/arhiv/2008/1(112)/13_Medved.pdf)
35. Місяць війни. Хроніка подій. Промови та звернення Президента України Володимира Зеленського: укл. О. Красовицький. Київ-Харків : Фоліо, 2022. 320 с.
36. Ми пережили ніч, яка могла зупинити історію України та Європи. Звернення Володимира Зеленського. Офіс Президента України. 2022. YouTube. URL : <https://www.youtube.com/watch?v=gKFyL9a3a5k>
37. Моркотун С. Відтворення експресивності образних засобів при перекладі текстів політичного дискурсу. *Синопис: текст, контекст, медіа*. 2017. № 3. С. 75-79. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/stkm_2017_3_6

- 38.Нагорняк Т. Політичні символи у дискурс них практиках національної безпеки. *Політологічні та соціологічні студії. Збірник наукових праць*. 2008. Т. VI. Чернівці : Видавничий дім «Букрек», 2008. С. 320-330.
- 39.Нагорняк Т. Л. Символічний вимір політики і політичної мови. *Сучасна українська політика. Політики і політологи про неї*. Київ : Український центр політичного менеджменту. 2010. Вип. 19. С. 183-192.
- 40.Петлюченко Н. В. Дискурс-портрети історичних харизматичних політичних лідерів Німеччини й України (лінгвокультурний аспект). *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія : Філологія*. 2011. Т. 14, № 1. С. 94-101. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vknl_u_fil_2011_14_1_14.
- 41.Петлюченко Н. В. Мовленнєвий вплив харизматичної публічної особи. *Науковий вісник Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Сер.: Філологічні науки (мовознавство)*. 2014. №1. С. 76-81.
- 42.Петлюченко Н. В. Модель харизматичної комунікації у німецькому та українському публічному дискурсі. *Наукові праці Національного університету Одеська юридична академія*. 2012. N 2. С 392-401.
- 43.Петлюченко Н. В. Когнітивні механізми харизматичного мовленнєвого впливу. *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Сер.: Філологія*. 2012. № 2. С.124-130.
- 44.Петлюченко Н. В. Просодичні та кінетичні параметри мовлення харизматичного політичного лідера. *Львівський філологічний часопис*. 2017. № (1). С. 61-65.
- 45.Петлюченко Н. М. Харизматика: мовна особистість і дискурс. Одеса : «Астропринт», 2009. 464 с.
- 46.Петлюченко Н. В. Харизматична риторика публічного лідера в усному дискурсі. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. КД Ушинського. Лінгвістичні науки*. 2012. №15. С.134-144.

- 47.Побідаш І. Сторітеллінг: ознаки “гарної” історії. *Обрії друкарства*. 2019. № 1(7). С. 144-150.
- 48.Повне відео скандальної розмови Зеленського з добровольцями у Золотому. ТСН. 2019. YouTube. URL: https://www.youtube.com/watch?v=_KxLuDpP4_w
- 49.Політолог назвав головні провали Порошенка на посаді президента. *Уніан*. 2019. URL :
- 50.Президент України Володимир Зеленський отримав медаль Свободи Рональда Рейгана. *Офіційне інтернет-представництво Президента України*. URL <https://www.president.gov.ua/news/prezident-ukrayini-volodimir-zelenskij-otrimav-medal-svobodi-73409>
- 51.Промови та звернення. Президент України. URL : <https://www.president.gov.ua/news/speeches>.
- 52.Промови та звернення Президента Володимира Зеленського : укл. О. Красовицький. Київ-Харків : Фоліо, 2023. 3037 с.
- 53.Пуленко І. А., Сазикіна Т. П. Експресивні особливості синтаксичного паралелізму в публічних виступах політиків (на матеріалі англійської, французької та української мов). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*. 2020. Т. 1. № 45. С. 106-110.
- 54.Рік Зе-дипломатії: що отримала і що втратила зовнішня політика України за нового президента. *Європейська правда*. 2020. URL : <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2020/05/20/7110114/>.
- 55.Свобода слова і військові: чи можна критикувати Зеленського? *Радіо Свобода*. 2020. URL : <https://www.radiosvoboda.org/a/donbas-realii-viyskovy-i-krytyka-zelenskoho/30425330.html>
- 56.Серажим К. С. Дискурс як соціолінгвальний феномен сучасного комунікативного простору (методологічний, прагматико-семантичний і жанрово-лінгвістичний аспекти: на матеріалі політичного різновиду українського масово-інформаційного дискурсу): Дис. д-ра філол. наук:

- 10.01.08 / Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Інститут журналістики. Київ, 2003. 420 с.
- 57.Славова Л. Л. Мовна особистість лідера у дзеркалі політичної лінгвоперсонології : США – Україна : монографія. Житомир : Вид-т ЖДУ ім. І. Франка, 2012. 360 с.
- 58.Слуга народу 1-2 серією YouTube. 2015. URL : https://youtu.be/GZ-3YwVQV0M?si=LVVRnlGABrt3Sa_L
- 59.Ставлення українців до влади під час повномасштабної війни. *Фонд Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва*. 2023. URL : <https://dif.org.ua/article/stavlennya-ukraintsiv-do-vladi-pid-chas-povnomasshtabnoi-viyni>.
- 60.Степаненко М. Перифрастичний образ Володимира Зеленського в публіцистично-політичному дискурсію. *Філологічний часопис*. 2022. Вип. 2 (20). URL : <http://fch.udpu.edu.ua/article/view/268658/9.pdf>.
- 61.Стратегічні наративи і їх битви у геополітиці, війнах і бізнесі – виклики і ризики для України. URL : <http://mil.biz.ua/blog/стратегічні-нاراتиви-у-геополітиці-в/>
- 62.Тищенко О. В. Етнокультурна динаміка неосемантизмів у польському політичному дискурсі (на матеріалі польської мови у зіставленні з українською). *Наукові записки. Серія філологічна*. 2006. Вип. 6. Острого : Видавництво НаУ “Острозька академія”. Наукові записки. Серія філологічна. С.291-303.
- 63.Українці стали більше вагатися в оцінці діяльності Зеленського – соціологи. *New Voice*. 2023. URL : <https://nv.ua/ukr/ukraine/politics/volodimir-zelenskiy-stavlennya-ukrajinciv-opituvannya-50312433.html>.
- 64.Філь Г. В. Комунікативна компетентність керівника та її значення в управлінській діяльності. *Екзистенційні та комунікативні питання управління : матеріали Міжнародної науково-теоретичної конференції (м.*

- Суми, 23–25 січня 2014 р.). Суми : Сумський державний університет, 2014. Ч. 2. С. 114-117.
65. Шабат-Савка С. Т. Період як маркер інтенцій аргументації в поетичному дискурсі. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія*. 2018. № 33 том 1. С. 65-68.
66. Чорна О. О. Комунікативні засоби творення іміджу політичного лідера (на матеріалі українського, російського та англійського політичного дискурсу): Дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук, Кіровоград, 2012. 278 с.
67. «I am a normal human»: як змінилася англійська Зеленського за роки президентства? *Свідомі & Speak*. 2023. URL : <https://svidomi.in.ua/page/i-am-a-normal-human-iaak-zminylasia-anhliiska-zelenskoho-za-roky-prezydentstva>.
68. Gordon A. and Wang T. Narrative Text Generation from Abductive Interpretations Using Axiom-Specific Templates. In A. Mitchell and M. Vosmeer (Eds.) *Proceedings of the 14th International Conference on Interactive Digital Storytelling, ICIDS. 2021, Tallinn, Estonia, December 7–10, 2021*, P. 71-79.
69. Lakoff G. *Metaphor and War: The Metaphor System Used to Justify War in the Gulf. Engulfed in War: Just War and the Persian Gulf*, Honolulu, 1991. URL : <https://georgelakoff.files.wordpress.com/2011/04/metaphor-and-war-themetaphor-system-used-to-justify-war-in-the-gulf-lakoff-1991.pdf>
70. Volodymyr Zelensky Person Of The Year. *Financial Times*. 2022. URL : https://aboutus.ft.com/press_release/ft-person-of-the-year-2022
71. 2022 Person Of The Year. *POLITICO*. 2022. URL : <https://www.politico.eu/politico-28-class-of-2023/>

ДЕКЛАРАЦІЯ
АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ
ЗДОБУВАЧА СТУПЕНЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗНУ

Я, *Джуман Олег Йосипович*, студент магістратури

денної форми навчання

філологічного факультету

спеціальності 035 «Філологія»

освітньої програми 035.033 «Переклад та міжкультурні комунікації»

спеціалізації 035.033 «Слов'янські мова та література (переклад влючно), перша – польська»

адреса електронної пошти Dzhuman@gmail.com

підтверджую, що написана мною кваліфікаційна робота магістра на тему «Президентський дискурс Володимира Зеленського у міжкультурному діалозі» відповідає вимогам академічної доброчесності та не містить порушень, що визначені у ст. 42 Закону України "Про освіту", зі змістом яких ознайомлений;

– заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи є ідентичною її друкованій версії;

– згоден на перевірку моєї роботи на відповідність критеріям академічної доброчесності у будь-який спосіб, у тому числі за допомогою інтернетсистеми, а також на архівування моєї роботи в базі даних цієї системи.

Дата _____

Підпис _____ О. Й. Джуман

Дата _____

Підпис _____ І. С. Бондаренко